

SLOVANSKA KNJIZNICA
LJUBLJANA

B CX

A. Q.

Q 237

Q 234

555/44

42

P E S M E

V'

NEDELE ZELIGA LETA.

Sloshil

L. DOLINAR.

V' natif tih pesem so milostlivi Firshet
Gospod Gospod

ANTON ALOJS,

Lublanski, Shkof 10, listagnoja 1828, dovolili.

V' LUBLANI 1829.

Natistnil Joshef Sassenberg.

PAZNA

NEDELJE ZELIGA LETI

NEDELJE ZELIGA LETI

NEDELJE ZELIGA LETI

E. DOLJAN

B CX

U M. IX. 1974/1266

Industria tinte e stampa, Ljubljana

Industria tinte e stampa, Ljubljana

Nedelfke Pesme.

V' I. Nedelo v' Adventu.

Od Jesufoviga perviga in drujiga prihoda na svet.

1.

Sbud se 's spanja, verna dusha,
Shelno prot nebesam glej:
Jesuf Sam se doli spusha,
De b' naf pelal v' sveti raj.
Shalostnim se perblishuje,
V' grosni temi svet leshí;
Njega shark ga rasvetluje,
S' njo peklenfka mozh beshí.

2.

Oh veliko je fhtevilo
Tih fhter tavshent dolgih let;
Ali sdaj se je spolnilo,
Kar je shelil revni svet.

V' duhu so Ga verno gledal'
Brumni in sveti moshje;
Israelu so povedal':
Sdaj perpravi Mu ferzè.

5.

Moja dufha je vefela,
Svetla sarja se napozh',
Jesufa je sashelala,
'S nje preshene temno nozh.
O moj Jesuf lubesnivi!
Mojga ferza shlahtni mir!
K' revni dufhi savuplivi
Pridefh Ti, prelub pastir.

4.

Od hudizha sapelani
Skos drevesa lepi sad; a)
Hudobii 'n greham sdani
Nifmo mogli Te sposnat':
Ti pa Sam se rasodenefh,
In se vsmilifh revnih srot;
Vuma svese nam raklenezh,
Naf potegnesh 's šrafhnih smot.

5.

Le hudó smo vfi sheleli
V' greha terdi flushnosti;
V' jes', napuhu smo shiveli
Bres kerfhanske zhednosti.

a) v' paradishu.

Tvoja gnada pa vgašuje
Oginj spazhenih sheljá;
Nafhe ferza preroduje,
K' Tebi vlezhe, k' Teb' ravná.

Svete vuke osnanujesh
Vsim ludem po zelim svet';
Velik dolg sa naf plazhujesh
Tam na krishu ves raspet.
Perpognimo sdaj kolena,
Ponishujmo se do tla:
Jesulove smerti zena
Odpufhanje grehov da.

7.

Boshja milost je svetila
'S Tebe v' fređi naf frot;
'Svet' kraljestvo safadila
Roka polna vsih dobrot.
Enkrat pride, o kristjani,
Jesuf supet, naf fodit;
Zhe ne bodo grehi sprani,
Bode tud' na naf ferdit.

8.

Ludstva bodo sdihovale,
Ker jih strah napolnil bo;
Vse mozhi nebes gibále,
Kadar pride On s' zhasljó.
'Strafhen plemen 's Njega shviga,
Zhes hudobne po praviz';

Greha polni svet poshiga,
Ozhifhuje od kriviz.

9.

Veselite se pravizhni,
Kadar mislite na to :

Ker nam takrat tud' krivizhni
Nizh vezh shkodoval ne bo.

Blisha se nam she refhenje,

Sej drevo she seleni;

Kmalo neha vse shumenje,

Greha 'n gresfnika vezh ni.

M o l i t u.

Jesuf, nashih serz veselje!

Ti vsih angelov sladkost!

Refht naf is sots dushele,

Is nevarnost, od slabost.

Daj, de bomo tak' shiveli,

Kakor Ti nam sapovefh;

Tamkej Tebi hvalo peli,

Kamor Ti pred nami gresfh.

V' II. Nedelo v' Adventu.

Perprava na Njegov prihod je pokora,

1.

Kaj ste gledat shli v' puhavo?

Tersta, kter se tam majè?

Janes le pokoro pravo

Dela, nam isgled dajè.

Nosi ojštro oblazhilo,

Ves odlozhen od svetá,

Postno je njegov' jedilo,

S' Bogam sdrushil je duhá.

2.

Bog da Janesu povelje:

Pojd' na Jordana strani.

To je sa - nj nar vezh' veselje,

K' prihod Jesusov' vuzhí.

Kdor Mesija zhe sprejeti,

Ta se more spokorit';

In slovó od greha vseti,

Ter ferzé si prerodit'.

3.

Kar je krivga, poravnati,

Vse doline napolnit',

Hribe 'n grizhe ponishvati,

Ojštro v' gladko pot šturil'.

Sladka milost Jesusova

Vedno h' tim' perganja nas,

De bo gladka pot Njegova,
In vesel Njegov obras.

4.

Takrat se bo flkupej pašla
V' mir' sverina med faboj;
Med narodi bota rašla
Mir, lubesen u' pokoj'.
Glej ovzhizo, jagne mirno,
Bres strahu per volku spi;
Divje ljudstvo, ker bo verno,
S' nam edinost naredi.

5.

Verna dusha! to so gnade,
Ktere Jesus teb' deli;
Njemu zhiš' serzé dopade,
V' tim' prebivat' On shelí, a)
Greh mi dela filne teshe,
Spanja nimajo ozhi;
Grosa greha me obleshe,
Me plashí o polnozhi.

6.

Vsak kristijan to vedit' more,
Drugi prihod bođe huj;
Ne odlashaj sdaj pokore,
Svoje grehe obshaluj.

a) Dusha zhuti tesho greha; shelí pak vender Jezusa sprejeti: bo podvuzhena, de v' pokori se vsa od greha ozhišči.

Kar ni tvojiga, poverni,
Stur' Bogú sadosti sdaj;
Spovedniku vest odgerni,
Ves se k' Jesusu podaj.

7.

Kadar bodesh mogel vmreti,
Jit' pred Njega sodni stol:
Se bošh vupal va-nj osreti,
Serzhen in vesel postal.
Pekla možh ne bo strafhila
Tebe opravizhenga:
Ne plemená vezhna fila
V' sveti kervi vmitiga.

M o l i t u.

Mi Te profimo, prebudi
Nashe serza, o Gospod!
Daj nam vernim gnado tudi,
De perpravimo Teb' pot.
Stur' nas mozhne v' fređi boja,
V' premagvanj' terdó nam gre;
De nam enkrat milost Tvoja
Srezhne dur nebes odpre.

V' III. Nedelo v' Adventu.

S. Janes in osnanvavzi besede boshje.

1.

Glej, Jesti poshlem ang'la Svojga,
De perpravi Tebi pot;
Gladko pot sa Sina Mojga,
Pravi v' star' saves' Gospod.
Angel ta je sveti Janes,
Imenvan je tud' kerstnik;
Na - nj se spomni zerku danes,
Ker je prvi med svetnik'.

2.

Sveti Janes she v' mladosti
Svoje starhe sapusti;
Raste hitro na modrosti
In svelizhni brumnosti.
Ker ludi s' vodó kersthuje,
Glej, Mesija jim osnan';
Farisejam prerokuje:
Enkrat pride sodni dan.

3.

Jesti Elija 'n prerok nisim,
Tud' ne Kristuf, Janes prav';
Jesti sim glas, pové svet' pismo,
Upijozhiga v' pushav'.
Pole! Jesus boshje Jagne
Jemle grehe od svetá;

Sveti Duh se doli nagne,
Zhes - Nj prit' fim vidil Ga.

4.

Oh, Herodeshov' shivljenje,
Shene prěshesnize ferd,
Sveto resno posvarjenje
Te perpravi v' jezho 'n smert.
Ker plesavka je plesala;
(Glej plesú nefrezhen sad!)
Janesovo glavo sbrala,
Ktero rezhe kralj ji dat'.

5.

Jesuf pravi: Majhna zheda!
Pejte vfi po zelim svet';
Kar sa truplo je potreba,
Ne pustim vam s' sabo vset'.
Slo vas bodo fovrashili,
Vi hodite sa Manoj;
Zhe vas bodo tud' morili,
Nizh fe, mal' kardel', ne boj.

6.

Sveto vero so pershgali,
In s' shivlenjem nam svetil';
Sadnizh kri 'n shivljenje dali,
Vezhno krono saflushil'.
Grosne so ble bolezbine,
Oh strashné od tolko ran:
Kakor svesde, njih svetinje
Bodo svetle v' sodni dan.

7.

Majhna zheda! bod' vesela,
Zir duhovnov, mafhnikov;
Imafh prav veliko dela
V' fred' tolkanj sovrashnikov.
Mogla bofh velik' terpeti;
Al' tvoj Mojster je popred;
Pa bo tud' obilno sheti,
Kader pride vezhni svet.

M o l i t u.

Svoje vfhesa sdaj nakloni
Nafhim proshnjam, o Gospod!
Dufhno temo od naf goni,
Preden pridefh od ondod.
Verno ljudstvo h' Teb' sdihuje:
Jesuf, s' gnado naf objifh',
De naf vezhen mir obsuje
Tam per Tebi v' svetli hifh'.

V' IV. Nedelo v' Adventu.

Sdihvanje po prihodu Jesufa Kristufa.

1.

Dol' rofite nam, nebefa,
Isvelizharja svetá;
De Ga vidjo nafhe ozhefa,
De pernese mir serzá.
Zela semlja she sdihuje
'S globozhine tolko smot;
Gleda, joka, isprafhuje:
Ali pride she od kod?

2.

Vsmil' se, Ozhe Ti nebeshki,
Pofhli nam Mefijasa,
De bo vidil rod zhloveshki
Tvojga Sina Jesufa.
Versta let se je spolnila,
In dotekel tisti zhaf;
De se milost k' nam nagnila
In sprijela bode naf.

3.

Osnanili so preroki,
Tvoje ljudstvo tolashil':
Takrat v'fih folsá potoki
Se nam bodo pofushil'.
Skorej she nebo odgerni,
Vse po Tebi hrepeni;

In nedolshnost nam poverni,
K' jo bres Tebe najdit' ni.

4.

Pridi, Sonze vse pravize!
In podoba vezhne luzh'!
Ti presheni nam temnize,
Stur' veselo 'n svetlo nozh.
Senza smerti naf sakriva,
Sver derézha v' naf reshí; a)
Grosna tema pot pokriva,
Ktera, Jesuf, h' Teb' dershi.

5.

Dufha! ti teshkó she zhakash
Svojiga Svelizharja;
Le shalujesh, in se plakash,
Ker ni h' Tebi Trofhtarja.
O preljuba! bod' vesela,
Shalost le od sebe den';
Kar shelish, bofh kmal' prijela;
Oblazhil' veselja vsem'.

6.

Le poslufhaj glas veselja,
Kter is Sijona vershí: b)
Serz fladkost in sveta shelja
Se 's obrasov hzher blefhí. c)

a) Satan. b) Is nebes vershí glas veselih angelov.
c) hzhere so brunne dufhe, polne shiviga vupanja na prihod J. K.

Vstani hitro in perpravi
Od veselja zhist' ferzé;
Oh prijasno Ga posdravi,
De ti spolni vse sheljé.

7.

Kar v' Adamu smo sgubili,
(Oh to sgubo zhuti svet!)
Bomo sdaj nasaj dobili,
Supet bomo v' gnado vset'.
Teb' nasaj bo dal nedolshnost,
Greha flushnosti ne bo,
V' teb' gorela bo poboshnost;
Kaj Mu dala bosh sato?

8.

Sgubil bo hudizh kraljestvo,
Sgubil svojo mozh, oblast;
Glej isvoleno zhloveshtvo
Bo prepeval' boshjo zhast.
Sa - te bode mezh povsdignil,
Mozh sovrashnikam odvsel;
Tebi lubesniv' pomignil,
Tebe, dusha, ferzhno objel.

M o l i t u.

Duh she v' meni poskakuje,
In ferzé se mi topí;
Ker Gospod se perblishuje,
Lepi shenin k' men' hití.
Vem, de nifim prav shivela,
Persanes', Gospod, odpust'!

S' gnado bodem perhitela,
Pojdem vezhen mir okušt.

V' Nedelo pred novim letam.

Veselje vernih nad prihodam J. K.

1.

She majhno, in bodem mogozhno pomajal
Nebo ino semljo, globoko morjé;
Tud' dalne narode bom s' duham navdajal;
She pride, katerga vse ljudstva shelé.
Jest hozhem to hiſho s' zhaſtjó napolniti,
Nevernikam Svoje imé osnaniti.

a) Posledne te hiſhe velika bo zhaſt,
Rasſhirjena v' svetimu míru oblast.

2.

Preljubi kriſtjani! lih sdaj se ſpolnuje,
Kar prerok Agéj Israelzam osnan';
V' posledni ti hiſhi Marija daruje
Edinorojeniga Ozhetu ta dan.
Marijne ſtopinje ſo tla poſvetile,
Tud' angelov trume ſvetiſhe polnile;
Pred njimi ſe ſvéti to Dete ſvetó,
Premaga v' svetlobi prezhiſto ſlató.

a) Drugi Jerusalemski tempel, od Zorobabela iſſidan.

3.

Svelizharja vidit' je Simeon shelil
In Ana prav brumna Fanvelova hzhi ;
Glej, Simeon pride, (svet Duh ga j' perpelal,)
Marij prerokuje prav zhudne rezhi :
Tvoj Sin, o diviza, je k' padzu postavljen,
In gorivstajenju velikim perpravlen.
Nasproti bjo stali Njegovi modrost',
Prefunil te bo mezh Njegovih britkost.

4.

Kaj morefh ti flisfat', o sveta Diviza !
Sej Njega vesela sta semlja 'n nebó ;
Veséli se s' nami, o svetla daniza !
Zhloveshtvo od greha sdaj refheno bo.
Sdaj bomo svetó ino mirno shiveli,
S' ozhifhenim ferzam sa Sinam hiteli ;
Sovrashnikam je she oroshje pobral,
Naf refhil in sprostil od smertnih teshav.

5.

O bratje predragi! otrozi presrezhni!
Ker lubi nafh Jesus med nami shiví ;
V' lubesni presveti, v' svetlobi tam vezhni
Nam Jesus prav shlahadne darove delí.
Na travnikih sdravih navukov naf pase,
Nafiti, napaja, de v' ferzu porase
Nam vera, savupnost, lubesen in mir,
Odganja od dushe sovrashtvo 'n prepír.

Velika in sladka je Tvoja lepota,
K' jo angeli gledajo, gledat' shelé;
O draga, presveta, nebeska samota!
Ker Sijona hzhere se v' Teb' veselé.
Odperash jim milo studenze modrosti,
Povsdignesh njih serza zhes svesd visokosti;
Desh vezhne dobrote jim gnade rosi,
In plemen nesvete lubesni gasi.

M o l i t u.

Tí vodi v' svetosti nam serza in dela,
Le kakor nam Tvoja postava pové;
De smert ne bo dobrih del nam odusela,
Savupamo v' Tvojiga Sina imé.
She v' smertnih teshavah, o Jesuf, se oberni,
Nam Svojga oblizhja lepoto odgerni;
Prijava je shelja naf vezhnih gorá,
O refhi naf skorej 's doline folsá.

V' Nedelo po novimu letu.

Joshef s' Marijo beshí pred Herodesham; křitjan
pred grešino perlošnostjo.

1.

Na boshje povelje je sbeshal
Svet Joshef s' Marijo v' Egipt;

Od smerti je Dete odrefhil;
Herodesh Ga j' hotel vmorit';
Nozh temna in pot je teshavna,
Oh dolga in polna strahú;
Al' Joshef, Marija perpravna,
Od snotraj sta polna mirú.

2.

Od svetiga Duha dobiva
Mozh gnade v' famotnimu krají;
V' Egiptu na tihim prebiva,
Se verne s' drushíno nasaj.
Al' varno poslušha in gleda,
Ker se sa drushinzo bojí;
Opomni ga v' spanju beseda,
De v' Nazaret' naj obstoji.

3.

Takó fe j' na tanko spolnilo
Vse, kakor je blo prerokvan';
Deb' tudi naf to podvuzhilo
Pregreham ubeshat' na stran.
Zhe bodesh Ozheta bol lubil,
Bogú pak odtegnil serzé:
Bosh dusho (sam sebe) pogubil,
Ker spolnifh hudobne sheljé.

4.

Je roka pohujshala tebe,
Al' noga, al' desno okó;
Odfekaj in versi od sebe,
De bode perhranen' telo.

Le var' se svetá tovarshije,
Sam sebe svestó premaguj;
De dufhe njen' strup ne salije,
Zhes svoje pozhútike zhuj.

5.

Tud' var' se lashnivih prerokov,
Oblezhenih kakor ovzé;
Pobegni od greha porokov,
Hinavsko je tazih serzé.
Kaj bode le teb' pomagalo,
Zhe tudi zel svet perdobish?
Kaj bode shivljenje veljalo
Per sodbi, zhe dufho sgubish?

6.

Glej, kazha ta stara saštavla
Nam mreshe, naf hozhe sajét';
Prekanjene padze perpravla,
Naf hozhe sa vselej poshret'.
Savupnost, molitu, post, vera
Odganja peklenfko poshast;
Vse fkrivne nastave rasdera
Nam Jesufa boshja oblast.

7.

Svet Pavel je nam sapovedal,
S' hudobnim se nigdar pezhat';
Takó je she v' duhu pregledal,
De sajde tak' Jesufov ivat.
Vsim lakomnim in molikvavzam,
Krivizhnim flovó tí podaj;

S' nezhistim, pa tud' s' preklinvavzam,
S' pijanzam le nigdar ne jej.

8.

In sadnizh she dushe isrozhi
U' varstvo mogozhnim Bogú;
De zhuje po dnevu 'n po nozhi,
Te varje pred hudim svestó.
Poglej na visoke planjave,
Ker dosti na svetu terpish;
Le majhne so sdajne teshave,
Zhe svete nebefa dobish.

M o l i t u.

Gospod! po Tvoj' volji napravi
Nam dela, pa tudi serzé;
De sferbno gredé po postavi
Savupamo v' Jesusa jmé.
Takó smo refnizhno bogati,
Nam vezhno plazhil' selení;
Tvoj, Sin ga pak hozhe nam dati,
Kter vekomej s' Tabo shivi.

V' I. Nedelo po Ss. treh kraljih.

Duša shelno jiše Jesufa v' dolini fols.

1.

Kam si Tí sginilo, Detize moje,
Kamor pogledam, Te ni;
Daj mi še vidit' oblizhize Tvoje,
Szer mi ferzé fkoperní.
O Dete presveto!
Nar lubšhi na svetu!
Od Tvoje lubesni, moj Jesuf, medlim.

2.

Joshef, Marija sta še obhodila
Mesto šhiroko povšot;
Jesufa vender le ništa dobila,
Shalošna grešta od tod.
Pokash' mi Ga, zesta,
Jest shelna in svešta,
Vša shalošna Jesufa najdit' shelim.

3.

Shlahto in snanze sta tud' oprashala,
Prasna pa grešta nasaj;
Eden tim' drugimu trofhte dajala:
Najdla Ga bova — pa kdaj?
Povejte, doline,
So té — le šlopinje
Perferzhniga, lepiga, mojga Sinú?

4.

Sladke, zhe tudi bodezhe, so pota, a)

Ktere je hodil nje Sin;

Men' je pustila Njegova dobrotà

V' ferzu gorezhi spomin.

Zhes hribe 'n doline,

Vifoke planine

Jest jifhem le Njega, Njegovga miru.

5.

Kje je she Tvoje, Gospod, prebivalfhe,

Tvoje dobrote sladkof?

Ker le per 'Teb' se dobí pozhivalfhe

Tolko bolezhnih grenkof.

Upite, sgonovi,

Sglasíte, vetrovi,

Povejte vi Lubimu, kolko terpim.

6.

Pojdem zhes strafhne tukave in borfhte,

Zlo na pokrajne morjá;

Najdla bom supet per Tebi vse trofhte

Mojih vřakdanjih sheljá.

O svete viřhave!

Rofíte diřhave

Od Lubiga; tolko po njih hrepenim.

7.

Kaj mi pomaga le práсно shalvati?

Jesuf me jifhe lepó;

a) duřha govori.

Tukej v' samoti jest hozhem postati,
Najdel me bode svestó.
Po polj' pogleduje,
Vse reke sprafhuje,
De b' najdel nevestne stopinje in glaf.

8.

Mat' je povsot she Sinú prejšikala,
V' shalost' kaj hozhe pozhet' ?
V' tempel je shla in na enkrat obstala,
Vid' Ga med modrim' fedet'.
O frezhno veselje!
Ozhetov' povelje
Je spolnil; obrisal je mater' solsé.

9.

Jifeshh, ti moja preshalostna dusha,
Jesusa, majhno postoj;
On se le skrije, nevesto poskusha,
Svesta bod', nizh se ne boj;
Te supet pojishe,
Te v' Svoje svetishe
Perpelje, spolnuje vse tvoje sheljé.

M o l i t u.

Daj mi, Gospod, de od Tebe ne sajdem,
Vsmileno na - me poglej,
Shelno Te jifhem, le daj, de Te najdem,
V' brumnošti hodim naprej.

Naj Tvoje sposnanje
Podpre sadershanje,
De gledam Te, vshivam po sdajnimu zhař.

V' II. Nedelo po Ss. treh kraljih.

Navuk od ř. sakona.

1.

V' katolřhki zerkvi se postavi
Nam Jesuf danes pred ozhi,
'S od mise v' Kani nař posdravi,
Od svetiga sakona vzhi.
Veliko zhudo Svojim dela,
'Spreoberne zhiřto vodo v' vin';
In mnoshza jogrov je verjela,
De je refnizhno boshji Sin.

2.

Nikar se timu ne zhudite,
K' je Jesuf tud' med svatmi bil;
Prelubi! 's tiga se vuzhite,
De ref je v' sakon gnade vlil.
Ta slan vam bodi snamnje sveto,
Kakó se sdrushi Jesuf Sam
S' neveřto zerkujo na svetu:
Jo zhiřti in zhařti med nam'.

3.

Spodobi se, de vsakateri,
Popred, ko v' sveti sakon gre,
Skerbnó v' refnizi mnogoteri
Dolshnost', svetost' sakona sve.
Neverni so Bogú perstudni,
Sakona zhisto ne dershé;
Nizh manj kristijani niso zhudni,
Ker she zhes sakrament gresné.

4.

Tiga nikar ne posabíte,
Kar sveti Pavel govori:
Ta stan v' svetost' in zhasť dershíte,
Lubesen naj svestó gori.
To Jesuf tudi rasodene:
V' nebó ne gre meso, ne kri.
Vse drugo vsak na stran naj dene,
Samerka naj navuke tri:

5.

V' svet sakon vas le Bog poklizhe;
Nobeden se ne klizhi sam,
Bogá vsemíte si sa prizhe,
Se pomeníte s' Jesufam.
Le Bog da vuma rasvetljenje,
Vsak dober dar je od Bogá;
Ref, starshi dajo premoshenje,
Le Bog rasvumno sheno da.

6.

Le svet namen naj vas sprehaja,
De b' loshji rasli v' svet' modrost';

Rokó naj sheni mosh podaja,
Jo vodi varno fkos britkost'.
Kerfhanfko otroke isrediti,
Škerbnó perpravlat' sa nebó;
De b' tam se mogli veseliti,
Potem, k' vas smert lozhila bo.

7.

Lep sad je svetga hrepenenja,
Vse vude v' sveti zhafti jmet';
Pa ne po gnanju poshelenja
Neverno bres Bogá shivet'.
Takó she nekdej Patrijarhi
Špodobno fo s' shenám' shivel',
Švetost' sakona zhisti varhi
Bogú dopasti fo shelel'.

8.

Zhes sakon lepshi je savesa,
Katero Jesuf s' dufho jma;
Ta bol dershi, k' oklep shelesa,
Šam Jesuf Še ji vshiti da.
Še vsdigne s' mozhnim perutnizam, a)
Na stran pufti svetá fladnost',
Shivi med zhistimi fladzhizam',
Samaknena v' Njegov' svetlost'.

9.

O shlahtno sveto obhajilo,
V' kterim Jesuf Tí shivish!

a) dufha.

Nevesti flabi posdravilo,
Obilne gnade podelish.
O kje si luba 'n shejna dufha
Po Jesufovim shenitvanj'!
Per njem se vezhni mir okufha
Po filno dolgimu sdihvanj'.

10.

Prelubi! Bog je vse stanove
Povabil k' 'Svoj' nebeshki mis';
V' potrebi nam deli darove,
Kraljestvo boshje je she blis'.
Stopimo sdaj ferzhnó na nóge,
Dershimo vsak svoj stan svestó,
Nosimo tud' stanú nadloge,
Obilno Bog plazhuje to.

M o l i t u.

Gospod! zel svet se Tebi vklanja,
Po milost' nashe proshnje vslifh'!
Naj Tvoje vsmilenje odganja
Vojfke 'n prepir od nashih hifh.
Napolni nas s' prefladkim miram,
Katerga svet ne more dat';
De bomo med svetá prepiram
Samogli Teb' svestí ostat'.

V' III. Nedelo po Ss. treh kraljih.

Od shive vere.

1.

Zhe k' Bogú tí hozhefh priti,
Morefh vervat', de je Bog;
Vse nam hozhe poverniti,
Naf reshiti is nadlog.
Njega jish' svestó, in rad se vuzh'
Ga sposnat' per svete vere luzh'.

2.

Naj te vod' katolfska vera,
Ta refnizo vzhi povfot;
Smota pa lubesen sdera,
Je nezhišta, in te svod'.
V' pravi ver' shiveti, vmret' shelim,
Rimfke, apostolfske se dershim.

3.

Prava vera dobro dela,
V' delih kashe, de shiví;
Zhe ne bode v' teb' shivela,
Isvelizhanska ta ni.
Verno se sanesi na Bogá,
Vernim, kar oblubi, vselej da.

4.

V' taki veri so darvali
Nekdaj brumni mafhniki;
Verni v' veri so pregnali
Vojfko in sovrashnike;

Levam strafhne gobze samafhil',
Tudi filne ognje pogafil'.

5.

Drugi vupali vftajenje,
Torej fo voljnó terpel'
Saframovanje in tepenje,
S' mezham strafhni konez vsel'.
Shli fo po puhavah in gorah,
Skriti bli v' berlogih in jamah.

6.

V' mozni veri, zhe je shiva,
Se goré prestavijo,
Bolni, ako v' njih prebiva,
Ko ta mosh osdravijo. a)
Jesuf! verjem, de samorefh, snafh,
Ako hozhefh, zhiftoft meni dafh.

7.

Glejte stojnga poglavarja!
Ker flushabnik se mu vsmil',
Verno profi, nagovarja:
Hlapez moj je v' grosni fil'.
Vreden nifim, de Ti k' meni grefh,
Rezi: fej bo sdrav, zhe sapovefh.

8.

Take vere, vfim sprizhuje,
V' Israelu najdel ni;

a) govovi mosh.

Ta nam ferza povsdiguje,
Gnade nam 's nebes rofi.
Sej od Njega bomo vse dobil',
Zhe Ga bomo v' shivi ver' profil'.

M o l i t u.

Rasoden', Gospod, refnizo,
S' shivo vero rasvesel',
Naf obvar', pokri s' defnizo,
Is flaboſti naf ispel'.
V' veri sdaj po Tebi ſegamo;
Daj, de vekomaj Te gledamo.

V' IV. Nedelo po ſs. treh kraljih.

Od terdniga ſavupanja ſuper maloſerzchnoſt.

1.

Gospod! ohrani naf, ohran',
De ſe ne bomo potopili;
Lub Mojſter! hitro 's ſpanja vſtan'!
Takó ſo jogri k' Njemu vpili:
Sakaj ſte kol takó bojezh'?
Kak' majhna je ſhe vaſha vera?
Sej bo vihar nehál ulezh',
Nebó ſe ſhe veſel' odpera.

2.

Glej, to se j' jogram pergodil',
De b' bilo vernim k' podvuzhenju.
Tud' nam se je, se bo sgodil' a)
K' modrosti in k' rasveselenju.
Shivljenje sdajno je morjé,
Serzé, ko barka, v' teshab plava;
Valov' britkost tud' na fkerbé,
Zhe kmal' ne jena njih teshava.

3.

Velika tesha te mori,
Zhe v' fili, revesh, nimash dela,
V' bolesni tebe fkerb topí:
Kaj bo drushinza sdaj sazhela?
Nikjer ne vidish tí pomozh,
In she so té britkost' obfule;
Premifli Jesufovo mozh,
Savupaj, bodo vse minule.

4.

Zhe vabi, vlezhe in dershi
Mozhnó nezhišta te flukhnjava,
Zhe se postavla pred ozhí, b)
Serzé v' nezhistim morju plava:
Le hitro Jesufa prebud',
Odganjaj, kar te bo motilo;
Pobegnili bode stran ta hud',
Serze se bode rasjafnilo.

a) kaj tako nevarniga. b) kaj nespodobniga.

5.

Prelub! nikar se slo ne boj,
Zhe tud' sovrashnik te preganja;
Poterpi, vupaj in poštoj,
To mine, kakor strafhna sanja.
Sakaj te ta britkost plashí?
Zhe fi na skalo hifho s-sidal;
Vihar le kratek zhaf verfhí,
Sovrashnika ne bodesh vidil.

6.

Ne boj se brumen, zhe terpisih
Lubesni rane prav pezhezhe;
Na kraju bresna se dershifh,
Serzé ti od strahú trepezhe.
Bod' serzhen, Jesus dobro ve,
Nevarnost Ga bo kmal' sbudila;
Zlo vsm poshasnim sapové,
In luzh Njegova bo svetila.

7.

Na vse plati me mezhejo
Hudobniga svetá valovi,
Od Jesusa me vlezhejo
Sheljá, skufhnjav, britkost vetrovi.
Od tod povsdignem mili glas,
Kot Jonas 's dna morja savpijem:
Ohran' me, Jesus, v' terdim zhaf',
De, kakor voda, se ne slijem.

M o l i t u.

Poglej, velika je slabost,
Savoljo nje nam ni oblati;
Daj dušhi in telef' terdnost,
Daj nam se prav ferzno vojskvati.
Dodeli svetiga Dubá,
De naf tolash' na zhudne vishe;
Kjer pride, vfa slabost nehá,
In nam polajfha teshke krishe.

V' V. Nedelo po Ss. treh kraljih.

Sakaj so hudobni na svetu.

1.

Sakaj so hudobni na svetu?
Sakaj ne poklizhe jih Bog?
De jmajo pravizhni v' trepetu
Savoljo njih tolko nadlog.
Sakaj se tí s' Bogam prepirash?
Zhesf jiti zhes svesde na ogled!
Si v' boshjih napravah prebirash,
In imash tak' kratek pogled.

2.

Sodbé so nesápopadlive,
Perkrita je boshja vsokost;

Tud' niso vse pota svedlive
Njegove nekonzhne modrost'.
Bogaštvo Gospodovga snanja
Naf vérne v' ponishnost' dershi;
Al' vender se 's svetiga branja
Nam milost Njegova blešhi.

3.

Pfhenize dopolneno fjanje
Je s' vupanjam fjavza navdal';
O shaloštno delavzov spanje!
Sovrashnik je lulke perfjal.
K' je lulka selena poštala,
Glej, hlapzi Gospodu rekó:
Zhe hozhefh, se bode pobrala,
Safjana s' hudobno rokó.

4.

She ne sdaj; oboje pušite,
Bi snali pfhenizo sruvat';
Ob shetvi porezhem: sveshite
Jo v' snope; se more feshgat'.
Voljnó poterpите krivizo;
Ob zhasu, ker to dosori,
Se v' shitnize spravi pfheniza,
In lulka naj v' ognju gori.

5.

Tud' svet Auguštín nam sprizhuje,
Sakaj de hudoben shiví:
De brumne od greha ozhifhuje;
Al' pa, de se sam spokori.

Gotovo bo ura obšala,
Zhe fila en sobizhik slom':
Tud' smert bo she v' zhafu rasdjala
Krivizhnim drushino in dom.

6.

Ste flifhali Joba terplenje?
Britkó se je njemu godil';
Njegovo nedolshno shivljenje
So snanzi neyumno fodil'.
Al' Bog je le molzhal in gledal,
Ker sebe sa modre dershé;
Je njega fodit' prepovedal,
Naj v' profhnjo se njemu srozhé.

7.

Tud' mi sdaj ponishno sposnamo:
Velika je vuma flabošt;
Tvoj' sveti previdnošt' se vdamo,
Bogaštvu nesmerne modrošt'.
Mí dalej ne bomo vprashali:
Sakaj le hudoben shiví?
Smo 's boshje besede sposnali,
De s' grefhnikam Bog poterpi.

M o l i t u.

Vsa Tvoja drushina Te profi,
Savupa le v' Tebe, Gospod!
Odrefhi od butar, k' jih nosi,
Njé grehe po milosti fod'.

Dodeli nam gnade te sgorne,
S' defnizo naf vari, o Bog!
Shibé se zhloveshke podporne,
Se slomjo in padejo okrog.

V' VI. Nedelo po Ss. treh kraljih.

Zhudno Bog varje katolshko zerku.

1.

Jesuf je s' trudem na skalo
Zerku katolshko postav'l;
Kadar je snamnje to stalo,
Satan se možhno je vstav'l.
Njegova togota,
Velika framota
Se vedno vsdiguje,
Kar more, bojuje,
Dokler to snamnje stojí.

2.

Sveto, zhaštljivo snamnje,
Zerku katolshka jmenvan'!
Vernim to svetlo blifhanje
Sa perbeshalshke odbran'.
Lepó se vsdiguje,
In naf rasvetluje,
Ne bode poderto,
Je dobro podperto
Padeza se ne bojí.

3.
Majhno je bilo sidanje,
Majhno shtevilo ludi;
Kmalo pa boshje sposnanje
Ze le narode budi.

Ref majhno kardelo

Premaga k' veselju

Britkost' in teshave,

Bolezhe skufhnjave,

Dere kot voda naprej.

4.

Senofov' serno se srafha,

Vejze, lub, perje redi:

Taka je zerku mat' nafha,

Kristufu otroke rodi.

O mati, diviza!

Bod' nam pomozhniza;

Od fonzhniga s - hoda,

Vezhéra sahoda

Otrozi rozhize molé.

5.

Komej jo Satan sagleda,

Se nesrezhenno ferdí;

Vragov napuhnena zheda

Se od togote vertí.

Prevsetni zefarji

In lakomni farji

Na njega povelje

Spolnujejo shélje:

Materi otroke moré.

6.

Kdo bi od nje ne bil mislil?

Padla bo njena svetlost?

Kdo bi bil mater to zhiflal,

Versheno v' mórje britkost?

Ko sonze po sveti,

Se supet salvéti;

V' nadlogah oprano,

S' lepoto obdano

Varje njé fin Konstantín. a)

7.

Zerku, tí mat' na porodu!

Kristufu otroké rodish;

Satan sa tabo je hodil,

Tí pa v' pufhavo beshish.

V' famot' so shiveli

Pravizhni veseli;

Britkost' so minule,

K' so tebe obsule,

Konez blo tih bolezhin.

8.

Tud' je ob zerkvi stopila

Tema vezh shalostnih smot;

Boshja pomozh je reshila;

V' fili she pride od tod.

Ne nehaj svetiti,

Navukov deliti;

a) On je prvi pravoverni Rimski zesar.

She fedajo tize
U' fenzo resnize;
Svojo rokó jim podaj.

9.

Vfoko je vsdignilo glavo
Zerkve katolfske drevó;
Tizam spod nébesa pravo
Senzhno hladilo je to.
Sdaj Lutrova kazha
Se svija, prebrazha;
Je grosno velika,
Togotno naf píka
Pojdemo mem'; jo ne bo.

10.

V' Jesufov' mozhi tí hodish,
Shenina se sveselish;
Svoje otroke, naf' vodish,
Njemu na zhaft isredish.
O mat' lubesniva!
Nigdar pa svenliva!
Ti vod' naf po zesti
V' lubesni prav svésti
K' sheninu svojmu takó.

11.

Glejte, vi fhkofje 'n duhovni,
Snamnje, katero vam svet';
Vérni vsi, sdravi in bolni,
Pejte k' nji gnade prejet'.

To mater lubíte,
Navuke dershíte,
Skos mnoge teshave
Naf vod' na vishave
S' shegnami svete mozhi.

M o l i t u.

Vsiganogozhen! mi profmo,
Pametne misli nam daj;
Nafhe slabosti, k' jih nosmo,
Graham nikar ne perfhtej.
De b' to govorili,
U' djanju spolnili,
Kar Tvoja postava,
Lubesni sastava,
Zerku katolfhka vuzhi.

V' Nedelo Septuagesima.

Od poklizanja in svolenja vernih.

1.

Strah in grosa me obíde,
Kadar slifhim jest to brat':
Mal' ludi v' nebefa pride,
Mal' se trud' sa vezhni sad.

Glej poklizanih fhtevilo,
Is never odlozhenih!
Gor' se bode veselilo
Le kardelo svolenih.

2.

S' vernim serzam jest poslusnam,
Kar me Jesus Sam vuzhi;
Zhe is greha vstat' poskusnam,
V' seb' ne najdem nizh mozhi.
Jesus s' gnado nas spreoberne,
On najema nas na terg';
Del' obilno nam poverne,
Da shivlenje fhe po verh'.

3.

To ni nafhe saflushenje,
De smo verniki postal';
Tud' ne slarfhov svet' shivlenje,
De smo Jesusa sposnal'.
Ktere Bog previd' enake
Svojga Sina svet' podob':
Tud' odlozh', ozhisti take,
Stri zhasite v' Svoj' svetlob'.

4.

Pota boshje so prezhudne,
Gnade nam po njih deli;
Zhisti gresfnike ostudne,
In hudobne On budi.
Kader hozhe, se usmili,
Vender ne po nashim del';

Tud' se sprofi v' sledni fili,
De hi k' Njemu bol hitel'.

5.

Po pravizi naf plazhuje,
Kakor hišni gospodar;
Svézher delavze odrajtuje,
Vfakim da oblublén dnar.
Dolg' shivlenje nima zene,
Polno grehov in slabost:
Svésta flushba le ne svene,
In spolnenje vsih dolshnost.

6.

Bratje! vsi Boga hvalímo,
De smo gnado sadobil';
V' flushbi Mu svésti bodímo,
Bomo tud' prejel' plazhil'.
V' svetmu strahu in trepetu,
Sveti Pavel naf vuzhí,
Vupajmo obilno shetu
'S boshje gnade in mozhi.

M o l i t u.

Daj, Gospod, terpet' nadloge,
S' greham smo jih saflushil';
Odpri Svojih gnad saloge,
Bomo Tvoje jme zhasil'.
De ne bomo tam posledni,
Kjer bi prvi biti jmel',

Ampak, de plazhila vredni
Bomo tam per 'Teb' sedel'.

V' Nedelo Sexagesima.

Od boshje besede.

1.

V' sazhetku je bila beseda,
Beseda je bla per Bogú;
In Bog je bla tista beseda;
Od vekomej je per Bogú.
Beseda temó premaguje,
Naf supet na nov' oshivluje,
V' feb' ima shivljenje in lúzh.

2.

Glej, ura je polnozhi bila,
Pokojno in tiho vse zhes;
'Se j' Tvoja beseda zhutila,
Je prifhla od Tebe 's nebes.
Kot filni vojshaki, perdere,
Vse skrito mogozhno rasdere;
Beseda do serz ima kluzh.

3.

Po nji je tud' semlja postala,
Vse, kar se na svetu le vid';
Beseda je shivesh nam dala,
Ne semlja, ne vtrudeni prid,

De b' Tvoji otrozi sposnali
U' vedni ponishni sahvali
Tak' mnogo difhezhe dari.

4.

Befeda se j' nam osnanila
Po spolnenim svetimu zhaf';
Sveselil ludi bres fhtevila
Je vsmilenga Jesufa glaf:
Ovzhize, v' famoti sgublene!
Poprimte, dershte se Mene;
Vaf jifhem, o revne stvari!

5.

O delajte vredno pokoro,
Ker boshje kraljestvo je blis';
Odbila bo enkrat vam ura,
De sedete s' Mano tam k' mis'.
Vaf peljem 's doline shalvanja
V' Ozhetove vezhne stanvanja,
Tam hozhem vaf frezhne sturit'.

6.

Befeda svelizhanfka boshja
Je fhla na pokrajne svetá:
Vuzhila bres dnarjov 'n oroshja
Narode, sposnati Bogá.
Sdaj zerku obhaja godove,
Priyema hvaleshno darove,
Jim rezhe befedo delit'.

7.
Ta Boshja beseda je shiva,
Je mozhna in oštra ko mezh:
Pregleda vse, kar se perkriva,
Vse misli sposna in she vezh,
Svelizhane vashe ozhefa!
Al' tudi svelizhane vshefa!
Ker flishjo tak' svete rezhi.

8.
Sdaj sejejo fhkofje, duhovni
To shivo besedo povsot;
Sprejmite jo vupanja polni
Is shlahtnih, neshlahtnih posod.
Ti sejejo, mozhjo, se trudjo,
Vsim ljudstvam besedo ponudjo;
Nje rastvo pa gnada rosi.

9.
Sdaj pada na pot al' na skalo,
Med ternje, al' v' dobro poljé;
Tud' tebi sadu ne bo sdalo
Hudobno in slabo ferzé.
Duhá pa s' molitvo perpravi,
Slovó daj tud' vera smotnjavi,
De sdala beseda bo sad.

10.
Všlanimo in pejmo poslušhat'
'S preroka Gospodovi glas;
Le pridejo tebe poskušhat', a)
Besedo pa jmajo sa shpaš.

a) Tako Bog pravi.

Ne sbolfhajo svojga shivlenja,
'Serzé je na pot' poshelenja;
Kar gladi, poslušhajo rad'.

11.

To Judam svet prerok osnani,
Ker Bog jih prijasno svari;
De b' tud' ohranili krístjani,
Kar dalej nam Bog govori:
Ker nozhjo besede spolniti,
'Se bodem jest mogel sjesiti,
De vidjo, de f' prerok Moj bil.

12.

Kmal' pridejo shalofni dnovi,
In lakot' po dushini jed';
Hodili bjo hzhere 'n finovi
Vfi lazhni po boshji besed'.
Jest hozhem dushelo smajáti,
Nad grefhniki le se smafhvati,
Ker pravjo: Nizh hudga ne bo.

13.

Vi svetih refniz sanizhvavzi!
Sganíte, trefíte se vfi.
Vi boshjih sapovd prelomvavzi!
Mezh ojster nad vam' she vifi,
Perpelal bom ludstvo 's Kaldeje,
Vaf bodo pofekal' kot veje,
'Serditi vaf bodo moril'.

14.

Al' brumnim' je boshja beseda,
Kot lonza svetilo nogám;
Prav shelno refnizo sagleda,
Serzé gre sa svetim sheljám.
Perstudi mu sdajne pufhave,
Obduhat' da vezhne difhave,
Odpera mu sveto nebó.

15.

K' se boshja beseda osnanuje,
Serzé naj se vernim odpre;
Naj vafha lubesen sposhtuje
Pofodo, 's katere ven gre.
Kar bodo duhovni vuzhili,
Sturiti vam perporozhili,
O Jesuf, od snotrâj povej.

M o l i t u.

Teb', Bog, naj naf perporozhuje
Nevernikov sveti vzhenik;
Ker mozh nam povfot omaguje,
Bres Tebe, prelub' pomozhnik!
De homo Tvoj vuk poslufhali,
De verjemo, v' djanju fkasali;
Le flifhat' ga vfelej nam daj.

V' Nedelo Quinquagesima.

Od dušhne slepote grešhniká.

1.

Jesuf, Sin Davidov! vsmil' Se zhes mene,
Vsmil' Se zhes mene, o Davidov Sin!
Slepiz per Jerihi smerej to shene,
Bòde ga teshke flepote spomin.

2.

Kdo bo nadlogo flepote popisal?
Kdo le obzhuti, kar slepiz terpí?
Kdo mu 's ozhi bo temoto pobrifal?
Vboshiza rešhil od strašhnih fkerbí?

3.

Sonze nam sveti, naf greje prijasno,
Slepiz ga zhuti, nigdar pa ne vid';
Zhe je oblazhno nebó, ali jasno,
More ob roki dobrotni hodit'.

4.

Jesuf gre v' Jeriho, k' flepzu Se blisha;
Mnoshza obilna grè spred in sa Njim';
Vsmileni Jesuf Se k' njemu ponisha:
Revesh! kaj hozhefh, de tebi sturim?

5.

Jesuf nash flepizu rezhe: Spregleđaj!
To je teb' vere 'n savupanja sad;
Sđajzi spregleđa; sa Jesusam gre sđaj,
Hvale Bogú se ne vtrudi dajat'.

6.

Ref je teshavna slepota telefa,
Slepzu studeniz veliko nadlog;
Lubi! she hujshi je dushniga ozhesa,
Ktero osdravi le Jesus nash Bog.

7.

Tí si tist slepiz, le spomni se gresnik!
V' blatu pregrehe per poti sedish;
Tí si prevseten, al' lakomen, presh'tnik,
Hodish sa greham, v' navadah tizhish.

8.

Slepiz nevumen, prevsetnesh, se kashe
V' dimu bahanja 'n posvetne zhasi;
Le jishhe v' napuhu nevarne tolashbe,
Shejin oblast' ne poslusha vesti.

9.

Gerda je lakomnost in vohernija,
S' filno slepoto flushabnika vdar';
V' njem se rodi in redi hudobija,
Svojo dushizo prodaja sa dnar.

10.

V' blatu nezhistost' mehkushno se valjash,
V' ferzu negnusne hladnosti shelish;
Revno dushizo hudizhu isdajash,
Vezhniga bresna se nizh ne bojish.

11.

Sdaj se po svetu breskerbno sprehajash,
V' drushbi nezhisti ni drujga ko smeh;

Druge s' sheljám hudobije navdajash,
Sebi nakladash framoto in greh.

12.

Zhaft te je tukej ko senza hladila,
Tamkej nevmileno shgala te bo;
Dusha se v' ognju gorezhim topila,
Ker si s' krivizo tù pafel telo.

13.

Tukej is smot fi nevero ispletash,
Tamkej se v' vezhni temoti sedí;
Tukej pokoro in zhistost obetash,
Tamkej te jeser shvepleni hladi.

14.

Gresfhnik preslepi! glej svojo nefrezho;
Vse ti she vpíje: Oh tebi gorjé!
Sbud' se she enkrat, glej s' vero gorezho,
Zhaka te polno terplenja morjé?

15.

Tvoja nefrezha, o gresfhnik, preseshe
Hribe, doline 'n visoke goré;
Libana zedri obzhutjo te teshe,
Shalostni nagnejo svoje glavé.

16.

R' Jesufu pridi, se snash spokoriti,
Dokler pokora zhes grehe velja;
Sej je perpravlen, pa moresh upiti;
De te osdravi od hudih sheljá.

M o l i t u.

S' Tvojo dobroto naf, Bog, rasveseli,
Svese pregrehe naf filno tishé;
Shtrafinge grehov odverni, naf peli
Gori, od koder nam roshze difhé.

V' I. Nedelo v' postu.

Od premagvanja skušnjav.

1.

Sveti zhaf, kerfhanfka dusha,
Sveti post naj te sbudí;
Zhaf je, de se greh sapufha,
In refnizhno spokorí.
Sej katolfhka zerku hozhe
Vle flurit', kar je mogoze,
Sa svelizhat' naf
Ta svet postni zhaf.

2.

Satan naf slo napeluje,
Kar je hudiga, flurit':
Jesuf njega premaguje,
Sam je hotel skufhan bit'.
Kruha 's kamnja ni naredil,
Al' je Bog, mu ni povedal;
Boshji glaf presh'ví;
Kruh naf le redí.

3.

Jesuf, ker Mu Satan svetje:
Spusti 's templa se na tla,
Vid' prevsetnost' skrito zvetje,
In premagana je bla.
Angelz' Mi s' veseljam flushjo,
S' svetim straham se perdrushjo;
Skufhat' ne Boga,
Všiga svetiga.

4.

Glej, na gori si je svolil
Satan Tvojo boshjo zhašt;
De bi padel in ga molil,
Ti ponud' svetá oblašt.
Béshi vsih pregreh posoda!
Trefi se in mol' Gospoda;
Angelz' perleté,
Strezhi Mu shelé.

5.

Jesuf nam lepó pokashe,
Kak' bi se vojškvati jmel'?
Ker skufhnjava mot' in lashe,
Nikdar jenjat' bi ne smel'.
Jesuf nam podá oroshje,
Ni zhloveshko, ampak boshje;
Torej se ne boj,
V' boju serzhen stoj.

6.

Vi opáسانی s' resnizo,
Vse šturíte po Vangel';
Oblezite se v' pravizo,
Bote mezh duhá imel'.
Kakor šhkit pufhize odvera,
Tak' vas brani shiva vera;
Kar vas tud' plashí,
Hitro šran sbeshí.

7.

V' duhu vselej rad' molíte;
Kdor le moli, obštojí;
Zhujte, s' voljo se poštite,
Tiga se ta hud' bojí.
Terdno, ferzhno bote štali,
Vse sovrashnike pregnali
'S Jesufove oblaf';
Njemu bodi zhašt.

8.

Rezi: S' štraham me prebòdi,
Tvoje šodbe se bojim;
Dufha je v' globoki vodi,
V' blatu zlo na dno tizhim;
Hozhe me po šil' podreti,
Bresen me shelí pošhreti;
Pridi she, moj Bog!
Refhi me 's nadlog.

9.

Hitro se bo šafvetilo,
Vse hudó sbeshalo šran;

To naf bode sveselilo,
De naf varje Bog in bran'.
Kar teshi in kar naf moti,
Kmalo bode vse k' framoti;
Bog, dobrote vir,
Daja sveti mir.

10.

Glejte gori, lubesnivi,
Is doline tolk folsa,
Bodte serzhni 'n savuplivi,
Bog vojshakam gnado da.
Tud' poglejte na plazhilo,
Ktero se bo saflushilo;
Krono vse zhasi
Najdejo svesti.

11.

Tudi vidite svetnike,
Kteri so to pot hodil';
Klizhite na pomozhnike,
Mozh vam bodo isprofil'.
Ref je v' zhasu vojska huda,
Terdi boj in polni truda;
Kdor pa smagal bo,
Pojde v' svet' nebo.

M o l i t u.

Zerku s' postam se ozhishuje,
Tvojih gnad, Gospod, sheli;
Daj ji, ker si perterguje;
De jih dosti sadobi.

Daj voljnó nosít' teshave,
De premaga vse skufhnjave;
Po shivlenju tem
,Svoje k' ,Sebi vsem'.

V' II. Nedelo v' postu.

Jesufovo spremenenje na gori naš spomni na veselje
v' nebesih.

1.

O blagor teb' gora! o sveta vifhava!
Od brumnih tolkanj sashelena pufhava!
Ker sonza blifhanje
In svesd lesketanje
,Se tvoje obilne svetlobe boji.

2.

Velike nevrednost' spomin me sprehaja,
Sdihujem in jokam, serzé se mi taja;
V' samotni dolini
In sols globozhini
Perkriva mi Jesuf ,Svoj svetli obras.

3.

,Svetloba Ozhetova Ga je obdala,
Ko sonze se Njemu oblizhje blifhalo,
Ko sneg oblazhilo
,Se je obelilo;
Napolnen' s' sladkostíjo je jogrov serzé.

4.

Velizhaſtvo boſhje ſe j' 's Njega raſlilo ;
S' zhaſtjo je vunajno podobo povilo ;
En glaſ osnanuje ,
'S nebeſ jim ſprizhuje :
Ta Jeſuf je prav dopadlivi Moj Sin.

5.

O v' vezhni lubesni ſe nam raſodeva
Lepota , k' jo angel mogozhno prepeva ;
Nebefhki meſtnani ,
S' ſvetlobo obdani ,
Ne obſeſhejo Tvoje lepote nikol.

6.

O duſha ! tí jiſheſh poſvetno lepoto ,
'Se trudiſh tak' ſhelno ſa praſno ſlepoto ;
Delí bolezhine ,
'Serzá ſpezhenine ;
Mirú pa poſvetna lubesen ne da.

7.

Ne drujga , ko Tebe , moj Jeſuf , jeſt jiſhem ,
V' ferzé ſi le Tebe globoko ſapiſhem .
Kaj nozh in dan zhuje ?
'Serzé le sdihuje ,
Po kómu , zhe ne , o moj Jeſuf , po Teb' ?

8.

O lubi ſdaj Jeſufa , kteri te lubi ;
'Si ſadej oſtala , nikar ſe ne mudi :
Na vezhnimu ſelu
V' obilnim' veſelju
Boſh Njega vſhivala na vezhno ſató.

9.

Al' ni to refniza? Povejte, ker veste,
Ve zhišto salublene svete neveste!

O Peter rasloshi

Nam sveti mir boshji,

Sladkosti, katere so tebe na gori obfhle.

10.

O dušhe presvezhne! kaj bodete djale,
Ker bote pred Jesufa sedesham tam stale?

Kjer ne v' sagrinalu

Se vam bo kasalo

Njegove svetlobe nesmerno morjé.

11.

O sonze nebeshko! o luba toplota!

Odtajaj nam s' greham premersnene pota

Svesto Ti s' nam hodi,

Per roki naf vodi,

O Jesuf! daj plemen ognjenih sheljá.

M o l i t u.

Potérle, o Bog, so naf nafhe slabosti,

Od svunaj in snotraj daj gnade terdnosti;

Daj dušhi skufhnjave,

Telesne teshave

Premagat', se vsdignit' na sveto goró.

V' III. Nedelo v' postu.

Shalofni stan kristjana, kter se v' stare grehe po-
verne.

1.

Srezhen stan je stan zhloveka,
Kter Bogú ostane svest;
Mirno se mu zhaf isteka,
Ima vso pokojno vest.
Vfaki dan svestó opravla
In vesel dolshnost stanú;
Svojga zhasa ne sapravla,
Vse sturi na zhasť Bogú.

2.

S' boshjo gnado se satera,
Zhe ferzé hudó sheli;
V' svojih krishih se osera
K' Jesufu, de trofht dobí.
Vbogi gresnik! sdaj poslus haj,
In prevdar' ta frezhni stan;
Le Bogá nikar ne flus haj,
Njega shiv' spomin ohran'.

3.

Na mladost se tí sanashash,
Bres skerbi na svet' shivish;
Po veselju skerbno vprashash,
Po fladnostih hrepenish.
Kolkor moresh, 's glave sbijesh
Smert' in sodbe svet spomin;

Dufhnih ran dhe ne odkrijesh,
Ne stershéna bolezhin.

4.

Morebit' pokashefh rane,
Ker te fili teshka vest;
Hudi duh se 's tebe vgone,
In obhod' vezh fuhih mest.
Svoje rane obshalujesh,
Jesik grehe posloví;
Ker se zhisht spovedujesh,
Dufha supet mir dobí.

5.

Tí ne zhujesh u nevarnost',
Menish, greh je she vmorjën;
Peshasht in slabish 's nemarnost',
Stari greh spet je sturjën.
Dan sa dnevam, let sa letam
V' grehe lesefh, se topish;
Supet letash ves sa svetam,
Svojo dushto pa morish.

6.

Hudi duh, nikjer pokoja
Ne dobí, per sebi prav':
Glejte, ta je hisht moja,
V' njo se bom nasaj podal.
S' njim gredó dhe druj' duhovi,
Oh dhe hujfhi, kakor sam;
Oh jokanja vredni dnovi!
Ker prebivajo vsi tam.

7.

Sdaj, moj zhlovek, sdaj prevdari,
Kar nal Jesuf s' tim vuzhí;
Sa lepó svarjenje maraj,
Strah naj teb' serzé mezhí.
Dersh' se varno svetga teka,
Jesuf nam takó osnan':
Huj bo taziga zhloveka
Sadni kakor prvi stan.

8.

Smert' bo prifhla, tebi vsela
Vse, kar tebe veselí;
Is med shivih te poshela,
Preden mislish na - njo tí.
Bo pobrala, kar si lubil,
Bosh per terdi sodbi stal:
Sadnizh pa she dushe sghubil;
Kakshin bosh odgovor dal?

9.

Tudi she na timu svetu
Sa gladnost velik' terpish;
Tí se trudish zelo leto,
Kar si obetash, ne dobish.
Glej, sovrashtvo in mashvanje
Reshe, kakor nosh, serzé;
Oh kakó nagnusno djanje
Vshiga sdrashene sheljé!

10.

Ta je tista terda flushnost,
K' te navada v' nji dersí;
Teshek jarem polni trudnost'
Hudobija naloshí.
Greschnik! kdo te bode vplashil,
De se dusha prebudí?
Kdaj she bodesh saj poprafhal:
Al' se she pomozh dobí?

11.

Hozhesh najdit' she shivljenje,
'Stur' pokore dober sad;
Nosi grehov saflushenje, a)
Zhisto nehaj od navad.
'Stur', kar Bog sapoveduje,
'Tud', kar pravi spovednik;
Le takó te ozhifhuje
Jesuf svesti pomozhnik.

M o l i t u.

O kristjani! vsi sposnajmo,
De smo flabi greschniki;
In k' pokori se podajmo,
Kakor prav' spokorniki.
Jesuf! Tí nam stoj na strani,
Naf poglej u 'Svoj' krotkost';
Tí s' desnizo naf obrani
In s' rokó Tvoje svetlost'.

a) shtrafinge grehov.

V' IV. Nedelo v' postu.

Spremišhlovanje boshjih dobrot.

1.

Glej, zhudo, ktero se j' sgodilo
K' pridu stradanih ludí,
Naf bode v' veri poterdilo,
K' nam savtupanje budí.
Merslota nafha se bo vnela
Od dobrote Jesufa;
Lubesen boshja bo gorela
Is hvaleshniga serzá.

2.

Lub' Jesuf rezhe mnoshzi festi;
Je pet tavshent samih mosh;
Poshegna kruh, ga rezhe jesti,
'S milosti ga jim pomnosh'.
Nafitenim so koszi ostali,
Vidish shegen Jesufov'!
Ker rezhe, in so jih pobrali,
Jih je dvanajst jerbasov.

3.

Ludje so Jesufa sposnali
Sa delivza tih dobrot;
Ta prerok bode, tak' so djali,
Refhil ves zhloveshki rod.
Gorezha je bla njih sahvala,
V' eni misli se sberó,

Po fili Ga sturiti kralja,
Pa je sbeshal na goró.

4.

Po zelim svet' velike gnade
Tvoja roka vřim deli;
Od Tebe jih obilno pade,
Vřaka naf rasveseli.
Shivljenje, sdravje in stanvanje,
Tud' obleka in jedil',
Ni nafhjih rok persadevanje,
'S Tvoje roke smo dobil'.

5.

Zhloveka fi 's parsti naredil,
Pamet fi mu dal sa dar;
De b' po postav' shiveti vedil
Zelee semlje gospodar.
Is vuma in mozhi spomina
'Se sposnanja dan napozh',
Tud' veřt in prořto voljo ima,
De od greha dobro lozh'.

6.

Al' vum in pamet niřta svesta,
V' zhasu naf njih glaf golfá;
Besede Tvoje sveta zeřta
Vře v' svelizhanje ravná.
O Jesus! Tí nam dash kosilo,
Svet' meřo in reřhno kri;
Shivljenje daja to jedilo,
Vezhno frezhne naf sturí.

7.
Kakó! de naf she v' misli vsamefh?

Vfi rezimo s' Davidam;

Naf s' gnado jifhefh in objamefh;

Majhno smo pod angelam.

S' zhasljó obdane si postavil

Zlo zhes dela, Svojih rok;

Prezhudno Tvoje jme napravil,

Jemlefh hvalo 's vust otrok.

8.

Le kdo fim jest in moja hifha?

De se she na naf osresh!

Dobrota Tvoja naf povifha,

Smerej gnade nam daje fh.

Al' to je Tebi she premalo,

She obetash sanaprej,

De b' to naf k' Tebi perpelalo,

Kjer naf shegnash vekomej.

M o l i t u.

Hudobno ref je nafhe djanje,

Le terplenje to nam gre;

O sprejmi nafhe mil' sdihvanje,

Ker nadloge naf teshé.

Naj Tvoja roka naf shegnuje,

In s' besedo naf ohran',

S' prefladkim miram obdaruje

Naf donashni 'n vezhni dan.

V' tiho Nedelo.

Od terdovratnosti nespokorjeniga grešnika.

1.

Sturi Meni, Bog, pravizo,
Toshbo super te rasfod',
Kter' Mi delajo krivizo,
Refhenik in varh Mi bod'.
Men' se Tvoja sveta gora
Kashe v' luzhi in refniz';
Tvoja zhaft je v' fred' fhotora,
Daj, de pridem tje 's temniz.

2.

Jesuf Judam prav' refnizo,
S' zhudnim' deli jo poterd';
Judje Mu shelé krivizo,
Sanizhvanja polno smert.
Glej, kaj pravjo? Mi beremo:
Abraham je ozhe nafh;
Al' od Tebe prav rezhemo,
De hudizha v' Sebi jmafsh.

3.

O hudobni poslušhavzi!
Kaj vash jèsik govori?
Ne spremislite hinavzi,
De sovrashtvo 's val gori.
Jesuf pa hudizha nima,
Ni lashniv' Samaritan:

V' zhaſti pak Ozheta ima,
Vef je v' Njega voljo vdan.

4.

Kdor beſedo dopolnuje,
K' jo ſkos Mene Bog poterd',
Hudobij ſe odmikuje
Tak ne bode vidil ſmert.
Jesufova ſkerb velika
Vam po ver' nebó namen';
Vaſha jeſa Mu podtika
Slabe miſli, hud' namen.

5.

Kaj pomen' to ſtraſhno ſnamnje?
Kaj rasdrasheno ferzé?
Glej, poberajo ſhe kamnje,
Jesuſa pobit' ſhelé.
De ſo Te krivó ſodili,
O moj Jeſuf, ni ſadoſt;
Nehvaleſhni ſo vernili
Kamnje ſa dobrótlivoſt.

6.

O gorjé teb' meſt' Betsajda!
K' neb' povſdignen Kafernávm!
Miloſt boſhja vaj ni najdla,
Ne kraljeſtvo boſhje ſdravn. a)
Ak' bi Tiruſ, Sidon vidil,
Kar ſe je per teb' godil',

a) zhe je tudi vaj jiſkala.

Bi pokoro delat hitil
U spokornim oblazhil'.

7.

Glas preroka poslušajte,
Bog is njega vas svarí;
K' Meni se nasaj ravnajte,
Ker ponujam vam darí.
Kanja je svoj zhas sposnala,
Kdaj de ima supet prit';
Moje ludstvo ni sposnalo,
In se nozhe k' Men' vernit'.

8.

Kdo da vode moji glavi? a)
In ozhém sadošt folsá?
Eno kozhizo v' pufhavi,
Dalezh od pregreh svetá?
Vsi so lakomni, lashniki,
Po hinavsko govore;
Zlo nedolshnih so toshniki,
S' shnabli blishniga moré.

9.

Jest sim klizal: Spreoberníte
Se nasaj 's hudobne pot';
Vboge po praviz' fodite,
Jmejte milošt do frot.
Hudobija super brata
Naj ne grise vam ferzá;
Moje ludstvo frezhe vrata
Sanizhuje, jo taptá.

a) Prerok Jeremija takó sdihuje.

10.

Sdaj so v' svojmu ferzu djali:

Sej sa naf ni vupanja;

Mi se bomo le derшали

Hudobij, ne shuganja.

Al' je kdaj to flifhat' bilo

Med narod' po zelim svet'?

Kar se v' Sijon' je godilo,

De se more vsak savset'.

11.

O keršhanske dushe glejte,

Dokler je pokore zha!

Svojih grehov se spovejte,

Jesuf jemle jih od vas.

Kdor pa tukaj ne bo flekel

Vsih navadnih hudobij;

V' vezhnim ognju se bo pekel,

Kjer vezh hladne senze ni.

M o l i t u.

Lubi Jesuf! Ti se flkrivašh,

In odtegnešh grešhnikam;

Vender spokorjene vmivašh,

Svojo milost kashašh nam:

Gnado Svoj' drushin' dodeli,

Na telefu naf ohran',

De b' bli v' postu bol veseli,

Tud' pred hudim dusho bran'.

V' zvetno Nedelo.

Gloria, laus & honor; pred zerkvenim vratmi.

1.

Zhašt, hvala, flava Teb' naj bo,
O Krište, nash svelizhar, Kralj!
Nedolshni otrozi so lepó
Hosanna vpil', Te povifhval'.

2.

Kraljestvo imash v' Israel',
Sin Davidov! s' zhaštjó flavifh;
Narodi vfi so Te vesel',
V' imen' Gospoda k' nam hitifh.

3.

Mozhi nebeskkih visokost
Te hvaljo 's svetiga strahú;
Stvarí na svetu, u' prostošt'
Vmerjzhi zhlovek is prahú.

4.

Hebrejzi Teb' naprot' gredó,
Te s' vejam palmovim zhašté;
Sprejm' verne, ker 'Ti pernesó
Oblube, pesme in proshnjé.

5.

Spodobno zhašt so 'Ti dajal',
She preden sa - nje smert terpifh;
Mí pak pojémo v' sveti hval':
Bod' zheshen kralj! na tron' sedifh.

6.

Nedolshni otroz' fo Tebi vshezh',
O kralj lubesni ino gnad!
Daj nam serzé saref gorezh',
In nashmu petju dober sad.

V' zvetno Nedelo.

Kaj shegen lesá pomeni.

1.

Vernih drushba flupej poje,
Glasno hvalo 'n zhašt Bogú;
Povishuje serza svoje
Savuplivo k' Jesufu:
Hosanna Davidovmu Sinu!
Kter pride u Gospoda jmen'.

2.

Israelzi fo se sbrali,
Veje fo 's dreves lomil';
Oblazhila pogrinali,
Stari 'n mladi, vsi fo vpil':
Hosanna i. t. d.

3.

Zhišto 'n sveto je veselje,
Kterga mirno vshivajo;
O sakaj se nashe shélje
V' tim' plemen' ne oshigajo?
Hosanna i. t. d.

4.

Hzheri, Sijonu povejte :

Glej tvoj kralj, kroták in fvet,
Pride k' tebi, oh poglejte,
Na oflizi in shebet'.

Hosanna i. t. d.

5.

Mat' katolshka zerku obhaja
To pergodbo v' sots dolin',
Oljko shegna, nam podaja,
Svetmu ludstvu sa spomin.
Hosanna i. t. d.

6.

Mí Te profmo, tukej sbrani:
Shegnaj dufho in telo;
Pred nefrezho naf ohrani,
Hisha, kjer ta oljka bo.
K' svelizhanju naj perpomore
Nam Tvojih svetih gnad skrivnost.

7.

Nam k' shivlenju je premagal
Kristuf vajvoda svetá,
Mir pernesel, nam pomagál;
Palma to na snanje da.
Al' oljka, ta duhovno olje,
Duhovne gnade nam pomen'.

8.

Jesuf! mí smo Tvoji vudje,
Tvoja mozh naf tú shivi;

K' nafhmu varvanju se sbudi,
Vajvod teme naf loví;
Daj nam sovrashnika premagat',
Od smerti frezhno f' Tabo vftat'.

9.

Sa prozesjo smo nofilí
V' roki oljke prav vesel';
Daj, de bomo vfi hodili
V' ver' po poti dobrih del.
Zerkveno fhego smo spolnili,
Naj naf na dufhi posvetí.

10.

V' luzhi vere pogernímo
Vsmilenja lep' oblazhil';
'S ferza kamne odmaknímo,
Kadar pride, da plazhil'.
Lubesen bo lepó zvetela,
Lubesen dober sad rodi.

11.

Zerku se terdó vojskuje,
Boj, terplenje je povfod:
Ura smert' se perblishuje,
Ker nam pridefh Tí naprot';
Tí bodefh dober sad sagledal,
Po milost' dal nam sveti raj.

M o l i t u .

Tvoje sveto vzhlovezhenje
In ponishne smert' britkost

Naf opomni na vstajenje,
Ktero raste is krotkost'.
Po timu sgledu daj terpeti,
In enkrat f' Tabo gorivlat'.

V' velko Nedelo.

Od Kristusoviga od smerti vstajenja.

1.

Kristuf je 's groba Sam
Prifhel donafhni dan,
Refhil od pekla naf. Alleluja.
Varhi vfi prozh sbeshé,
V' mesto plafhni leté;
Kristuf je 's groba Sam
Prifhel donafhni dan,
V' velikanozhnim zhaf. Alleluja.

2.

Glejte, kakó se svet'
Njegovih ran vfihi pet!
Sdaj On 's fhotorja gre. Alleluja.
Stari Ozhaki bli vjet',
Pelje sdaj vse k' Ozhet'.
Vajvoda Tí 's nebes!
Vodifh naf gor' saref;
Angeli k' Teb' hité. Alleluja.

3.

Sgodej v' nedelo v' vert'
Vstal je zhaslit' od smert';
Angelzi so sapel': Alleluja.
Nima vezh bolezhin,
Ran ima svet spomin.
Sjutrej v' nedelo v' vert'
Vstal je zhaslit' od smert',
Mi pak sdaj bomo pel': Alleluja.

4.

Kaj vas, shené, budí?
Kam se takó mudí?
Dan se j' s'he le sasnal. Alleluja.
Jesufa Samiga
Jishemo krishanga,
Masat Njegov' teló,
De bo ohraneno,
Dokler bo gorivstal. Alleluja.

5.

Bodite bres skerbí,
Angel odgovorí;
Jesuf je gorivstal. Alleluja.
Njega so poloshil',
Potler se prez' vernil';
S' Petram vsi pejte sdaj,
Glejte, tam v' Galilej'
Se bo vam vidit' dal. Alleluja.

6.

Ref je vse, kar je vzhil,
K' je s'he na svetu bil; a)
S'perta je smert in greh. Alleluja.
Blagor nam v' pravi ver'!
Vest hladí sveti mir.
Ref je vse, kar je vzhil,
Preden je kelih pil;
Oshivil je v' treh dneh. Alleluja.

7.

Vsi vesel' vupamo,
De tud' mi pojdemo
'S groba na sodni dan. Alleluja.
Bomo odšli troh'nob',
Stali tam na svetlob'.
Veseli bodimo sdaj,
K' pojdemo v' sveti raj;
Jesuf gre tje pred nam'. Alleluja.

8.

Jesuf je naš Gospod,
Zhe je tud' s'hel od tod;
'Sej per Ozhet' shivi. Alleluja.
Nosi pred nam bander',
Kazhi Ti glavo ster';
Jesuf, Ti pravi Bog!
Refhi naš is nadlog;
Profimo Tebe vsi. Alleluja.

a) v' podobi zblóveka.

M o l i t u.

Smert si tel, Bog, satret',
Nam svet' nebó odpret',
Polno je vse sladkost'. Alleluja.
S' gnado naf navdihuj,
Serza k' Seb' poteguj;
Pel' naf poklizane
V' vezhno svelizhanje,
V' mesto bres vse grenkost'. Alleluja.

V' belo Nedelo.

Shege in oblube svetiga kersta.

1.

Sdravo mleko nefkasheno
V' sveti veri vterjeni,
Le refnizo isrozhenno
Poshelite kerfheni.
S' tim besedam nagovarja
Zerku v' belo oblezhene; a)
Jesuf pak posdrav' s' altarja
Od svetá odlozhene.

2.

Sveta nam je ta nedela;
Sveto kerfhenih kardel';

a) Kerfheni so bili v' belo oblezheni.

K' naf nedolshnost je objela,
Zerkvi h' troshtu in veselj,
Oh de bi svestó dershali,
Kar smo tamkej oblubil';
Vselej bi Bogá sposnali,
V' grehe nigdar pervolil'.

3.

Kdo popishe nasho frezho?
Zhisto smo napravleni,
Sapuštili temno jezho,
Smo na luzh poslavljeni.
Skerbna mat' naproti pride,
Sprejme naf prav lubesniv',
Varje, de ji kdo ne vjide,
Vezhno pogublen ne bil.

4.

Glej, kakó se slo ponisha!
K' sebi priti nam ne bran';
Moli, vezhkrat naf pokrisha,
Hudiga odganja stran.
Ona nam da sol modrošti,
(Sol jedilam zéno da:)
In skos svete vuzhenosti
Dusha je perhranena.

5.

Mafhnik s' flino naf pomashe,
Se dotakne vshef, nosá;
De prijetnost nam pokashe
Do navukov Jesufa.

Tudi s' shtolo naf pokrije,
V' zerku pelje naf takó,
Ktera varje in perkrije
Verne s' materno fkerbjó.

6.

Tukej naf zhaštítliv' vprašha:
Se hudizhu odpovešh?
Naj se v' teb' svetošt sarafha,
V' boju jenat' vezh ne smefsh.
Dalej: Zhe jmašh terdno vero
V' trojn - ediniga Bogá?
Ktera te v' shívenj' podpera
Bres strahú do sadniga.

7.

Mafhnik te s' vodo kerfhuje,
Bog rasterga dolshni list;
Greh poverban se sbrifuje,
Gnada boshja te ozhišt'.
She nedolshnošt' oblazhilo
Tebi fkerbno isrozhi;
Vero jmej pa sa svetilo
V' terdi temi, v' fred' nozhi.

8.

K' ferzu naj fi vfaki vsame,
Kar se danes govori;
Se v' lubesni sveti vname,
V' dobrih delih naj gori.
Vezhkrat, prosim te, ponovi
Keršne oblube vfako let';
Kadar hodifh Jesufovi
Posvezheni kruh prejet.

9.

Mi smo boshji otroz' postali,
Nafha erbshna je nebó;
Zhe se bomo le skasali,
Vredno se bojval' sa to.
Terde vere ne bodimo,
Kakor je bil pred Tomash;
Moj Gospod in Bog! rezimo,
To preshene smoto 'n lash.

10.

Zerku greshnikam pokashe
Kri predrago Jesufa;
Zhe se oblazhil' omashe,
V' nji pregreha mine vfa.
Zhe si bomo sdaj oprali
Zhisto svoje oblazhil',
Bomo tam veseli stali,
In prejeli svoj' plazhil'.

M o l i t u.

Daj nam, Bog, tud' ohraniti,
Kar s' veseljam smo konzhal',
Teb' oblube dopolniti,
Ktere smo ta zhaf ravnal'.
Tukej k' svetimu shivlenju
'S Tebe, Jesuf, gre pomozh;
Tamkej v' vezhnim sveselenju
Srezhna bo Velikanozh.

V' II. Nedelo po Velikinozhi.

Jesuf nash dober pastir.

1.

Jest sim en dober, svet pastir,
Sam Jesuf osnanuje;
Pernefem vam preshlahtni mir,
Kter ferza sveseluje.
Sveseli, Jesuf, Svoje ovzé,
Po Teb' jim hrepení ferzé.

2.

Pastir je vse strani obshel,
Ni zlo nobene sgreshil;
In sadnizh je sa naf terpel,
De b' naf od greha reshil.
Lubesen sveta v' Njem gorí,
In naf svelizhane sturí.

3.

Kaj bodem Teb' pastirzhik moj,
Sa to dobroto dala?
Skerbnó Tí hodish pred manoj,
De sad ne bom ostala,
Me varjesh, pafesh v' dobrim kraj',
Tí mojga sdravja svest zhuvaj.

4.

Tí mene ino vse posnash,
Nam vezhno dafh shivlenje;
Tí nizh ne terjash, ampak dafh,
Nam tarefsh poshelenje.

Lubesen Tvoja in modrost
Shivlenju našmu da sladkost.

5.

Nigdar pred volkam ne beshifh,
De Teb' ovaz ne vsame;
S' mogozhno roko naf dershifh,
Lubesen naf prevsame.
Od Tebe naf nigdar ne lozh'
Zhloveshka sapa, pekla mozh.

6.

Najemnik od ovaz beshi,
Zhe volk med zhedo pride,
Nikol she sa - nje maral ni,
De le on sam odjide.
Al' Ti si David; ovna rop
Istergafh levu 's strashnih sob.

7.

Pastirja moremo sposnat'
Sa svojga refhenika,
S' obilno hvalo povifhvat'
Vfih dufh osdravlenika.
Prijetni glas Njegovih vuf
Nam da sladkost nebes okust'.

8.

Po sgledu Jesufa stopinj
Svesto naprej hodimo,
Sapuſtil nam je Svoj spomin,
Le voljo Mu spolnimo.

Sej sa - nj terpeti vse britkost
Ovzam Njegovim ni grenkost.

9.

Nefrezhen oh je dushe stan,
Zhe Jesuf je ne vodi;
Sa njeni serzhni mir je djan,
Od greha v' grehe hodi.
Greh, njena frezha, njena zhaft,
Jo vershe v' pekla vezhno last.

10.

Sdaj poslušajte dushe vse
Od hleva prezh odgnane;
Sposnajte, obernite se,
V' Njegov' lubesni vshgane.
Sej ref val lubi in sposná,
Sa val shivlenje Svoje da.

11.

Nash Jesuf misli tud' na val,
Narodi, vam k' veselju;
Sej kmalo pride tisti zhaft,
V' Svoj hlev val bo perpelal,
De bo en hlev in en pastir,
Kjer raste serz preshlahtni mir.

M o l i t u.

Povsdignil si poterti svet
O Jesuf, s' ponishvanjam,
Veselja vedno daj prijet'
Med sdajnim preselvanjam.

Obfojene naf k' pogublenj'
Perpeli k' vezhnimu shiylenj'.

V' III. Nedelo po Velikinozhi.

Opominvanje k' poterpeshlivoſti v' vupanju vezhniga
vefelja.

1.

Zhes majhno ne bote Me vidli,
Vam bodem fkos smert oduset;
Zhes majhno me bodete vidli,
Ker pojdem nasaj jeſt k' Ozhet'.
Ta zhaſ pa le s' voljo terpite;
Zhes majhno, vi jogri me vidte.

2.

Prelubi! vi bote jokali,
Ker kelih terplenja bom pil;
V' teshavah ſe bote plakali,
Med tim ſe bo ſvet vefelil.
Le s' voljo ta zhaſ preneſite,
Zhes majhno s' vefeljam Me vidte.

3.

Tud' shena obzhuť bolezhine,
Hudó na porod' ſe j' godí:
Ne miſli vezh, k' ura nje mine,
Vefela, k' otroka rodi.

Vam shalost fe bo spreobernila,
S' veseljam ferze napolnila.

4.

Teshave nam Jesus obeta,
Preganjanje, sgubo in mezh;
S tih krona nebeshka fe spleta,
Kjer teshe in shalost' ni vezh.
O verni! she majhno terpite,
Zhes majhno Me supet tam vidte.

5.

Pezh delo lonzharjovo skufsha,
Pravizhne skufhnjava, britkost;
Od greha fe zhisti v' tim' dufsha,
Dofeshe potrebno svetost.
To kratko terplenje, dufhize,
Nofite sa vezhne fladzhize.

6.

Zhe hozhesb ti brumno shiveti,
Lubiti refnizhno Bogá:
Preganjanje moresh terpeti,
Velik' sanizhvanja svetá.
Obilno prihodno veselje
Profeshe posemliske shelje.

7.

Glej kmeta! s' savupanjam zhaka
Na posni in sgodejni desh;
Kar vupa, s' veseljam perzhaka,
Vso polno pfhenizo in resh.

Takó - le tud' vi poterpíte:
S' tim vupanjam se tolashíte.

8.

Tud' vere sazhetnik spolnuje,
Kar Ozhe Mu rezhe terpet';
Do sadniga zlo se vojskuje,
Umerje na krishu raspet.
Bodímo voljni v' bolezhinah,
Hodímo po Njega stopinjah.

9.

O blagor vam, k' bodo vas kleli,
Vse hudo zhes vas govoril';
Vas flekli, nevsmilen' raspeli,
Volkovi ovzhize moril'.
Sa take britkost' na telesih
Je obilno plazhilo v' nebesih.

10.

Na nóge sdaj, verni kristjani,
Sa krishe poprimte svestó;
Bodíte volj' boshji vsi vdani,
De bote dobili nebó.
S' velikim savupanjam vera
Pravizhniga v' boju podpera.

11.

Tud' makeshe lastne lubesni
Odganja nam oginj britkost';
Osdravi vse dufhne bolesni,
Po timu nastopi sladkost.

Zhes svesde na svete vifhave
Se grede fkos krishe 'n teshave.

M o l i t u.

Bog! daj nam sgublenim refnizo
In njeno svetlobo sposnat',
De najdemo s' sveto pravizo
Per Teb' opravizhenja sad,
De bodemo greh fovrashili,
In Tebe spodobno lubili.

V' IV. Nedelo po Velikinozhi.

Po Evangelju.

1.

To naj vas nikar ne shali,
Zhe se tud' od vas ravnam;
Sej sami ne bote ostali,
Zhe se Jest k' Ozhet' podam;
Vam povem: She dobro je sa vas.

2.

Shalost je ferzé topila,
K' jim je to na snanje dal,
Usta jim je saklenila,
De Ga niso she vprafhal':
Lubi Mojster! kam pa grefh od naf.?

3.

Jest vam poshlem poterdnika,
Kadar pridem u nebo;
Vse resnize vuzhenika;
Zhe ne pojdem, Ga ne bo.
Poshli, poshli svetiga Duhá.

4.

Judje niso Men' verjeli,
Moj' besed' se niso vdal';
Zlo na krish so Me raspeli,
To krivizo bjo sposnal',
Ker k' Ozhetu pojdem is svetá.

5.

Moja mozh je obfodila
Hudga vajvoda svetá;
To bo semlja kmal' zhutila,
V' duhu prerojena vsa,
De je fatan sgubil vso oblast.

6.

Sdaj she niste rasvetleni,
Vuma tema je na pol';
Od Duhá rasveseleni
Bote reshenni 's pomot.
,Sveti Duh! ferzá se nam polast'.

7.

On bo 's Mojga vsel in pravil,
Prerokvanje osnanoval;
Vse slabosti vam osdravil,

Mojo zhaft bo povifhval
Vfih fkrivnoft preshlahten vuzhenik.

8.

Nafha pamet je oflepela,
Al' njo fveti Duh vuzhí;
In od Njega bo prijela
V' shivi veri doft mozhí.
Pridi fkorej k' nam, o pomozhnik!

9.

Od Ozheta nam pofhila
Jesuf fvetiga Duhá;
Hudobija bi branila
Vernikam prijeti Ga.
Verni zhlovek! sdaj ferzé perprav'!

10.

Sdaj sapuſti ſvoje grehe,
Oh nezhiſtoſti ſe var';
Nameſti naj greſhne ſmehe
Sveti Duh, nebefhki dar;
Mozhno te podpera v' terd' fkufhnjav'.

11.

Prav derſhimo, kar nam kaſhe
Sveta vera Jeſufa;
Svet naſ moti, ſvet nam laſhe
V' dopolnenju del meſá.
Svet je ſojen in tovarſhi s' njim.

M o l i t u.

Bog! Ti vernim dajh edinost,
Daj po pot' sapovd hitet';
Daj po timu savuplivoſt,
Po kar rezheſh hrepenet'.
Blagor v' Tebi potolashenim!

Nafhe ferza k' ,Seb' perveshi,
De per Teb' oſtanemo,
De po sdajni filni teshi
Prav' vefelje najdemo.
Pridi in dodel' to ſveti Duh!

V' V. Nedelo po Velikinozhi.

Od savuplive proſhnje.

1.

Per Ozhetu vſe jiſhite,
V' Mojmu Jmenu Ga proſite,
Kar je treba, vam bo dal,
Vſelej rad na ſtrani ſtal.
Jeſuf k' proſhnji naſ perganja,
Miloſt ſvojo vſim naklanja,
Nam savupanje budi,
Zhe ſe proſi, ſe dobi.

2.

Ví do sdaj v' potreb' in fili
Niste v' Mojmu jmen' profili,
S' proshnjo bode te prejel',
Tiga bote prav vesel'.
Kot otroz' se perblishuj te,
S' vupanjam Ga povishuj te;
Ozhe Svoje otroke lub',
In dobrote jim ponud'.

3.

O sakaj bi ne profili?
Ker se rad zhes na f usmili;
Perporozhajmo se Mu
Skos Njegoviga Sinu,
Kter je rojen od Ozheta,
Svoje gnade nam obeta;
On je shel nasaj k' Ozhet',
Enkrat pride fodit svet.

4.

Proshnje pred-nj poloshimo,
Savuplivo potoshimo,
Kar na f pezhe in teshi,
Jesuf na f takó vuzhi.
Kaj se bomo Ozheta bali?
Bomo otrozi stran beshali?
V' Svojmú Sinu fredniku
Skashe milost gresniku.

5.

Kdor se na Bogá sanese,
Mu savupanje pernese

Od Boga velik' fadú ;
Raste, ko per vod' drevó.
K' vodi dela korenine,
Ne flabi od urozhine,
V' sufhi bode seleníl,
In obilni fad rodil.

6.

Savuplivoſt napeluje,
K' Bogu ſerza povſdiguje,
Zhe pomozh nam odletí,
Ker naſ zhlovek ſapuſtí,
Oh ſerzé bo, v' Bog' veſelo,
K' njemu ſupet hrepenélo,
Ker od Njega vſe dobí,
Kar s' ſavupanjam ſhelí.

M o l i t u.

Bog! dobrota 's Tebe ſvira,
Dobre miſli 'n ſhiva vera :
Próſimo v' ponishnoſti,
Daj nam gnad v' obilnoſti ;
Tvoje ſveto navdihvanje,
Zhiſtih rok povſdigovanje
Je ſafluſhik Tvojih ran,
Nam k' veſelju v' ſodni dan.

V' VI. Nedelo po Velikinozhi.

Perpravlanje sa f. Duha.

1.

Kdor bo Mene pred svetam
Odfreshenika sposnal:

Tiga bom pred Ozhetam
Svojiga jogra jmenval.

Zhe fe framuje,
Men' odmikuje,
Tud' Mene bo taziga fram.

2.

Bres strahú Ga sposnati,
Njega ponishnost, krotkost;
Zhaft pred svetam Mu dati,
To je vsih vernih dolshnost.

Verni kristjani,
S' duham navdani,
Sdihujejo k' Jesusu v' hram.

3.

Le sa Jesufam hodi,
'S ferza fe Njemu podaj;
Strah posvetni odpodi,
Njega s' besedo sposnaj.

Brumno shivljenje,
Voljno terplenje
Vsim sveto lubesen osnan.

4.

Glej, pred kralji fo Njega
Jogri sposnali ferzhnó;
Osnanvali fo Tiga,
Kter jih je lubil sveštó,
Dali telefa
So sa nebefa,
Do smerti fo vupali va - nj.

5.

Zhe lubesen presveta
V' ferzu kristijana gori:
Tudi dufha v' nji vneta
Hude sheljé pomori.
Dol' se versímo,
Shelno profímo
Sa gnado vfi svetga Duhá.

6.

Binfhten prasník se blísha,
Prasník je svetga Duhá,
Kter prijetno naf visha,
Daja sposnati Bogá.
S ferza sheleti,
Njega prijeti,
Profímo ta teden Bogá.

7.

Glej, hodil' fo vuzhenzi
V' tempel s' Marijo pogost';
Pil' per shivim studenzi
V' shelnih molitvah svetost.

Beshi 's fuhote a)
V' dufhne famote,
In tamkej se vredno perprav'.

8.

Svet Duh lubi tud' spravo,
Ozhe lubesni 'n mirú;
Le f' pokoro to pravo
Bodesh ureden darú.
S' blishnim se spravi,
Brata posdravi,
Od greha si dufho ozhil'.

9.

Gladko pot naredímo
S' almoshno, s' postam takó,
Vse pozhutke krotímo,
Zerku naf' spomni na to:
Post osnanuje,
Moli in zhuje,
S' velikim sheljam Ga posdrav'.

M o l i t u.

Bog! nikar se ne ferdi,
Tud' nam po grehah ne stur';
Nafho voljo poterdi,
V' brumnost' odperaj nam dur.

a) s' mnogimi fkerbmi svetá rastreseniga shivlenja,
bodi bol sam, de bo loshej dufna kaj svetiga,
boshjiga spremishlovala.

.Svoje postave
V' ferza pufhave
Sapifh' nesbriflivo svet Duh.

V' Binfhtno Nedelo.

.Sveta pergodba danafhniga dneva.

1.

Oh, Jefuf je fapufhtil revni svet,
Zhafhtilivo je bil v' nebefa vset;
K' .Svojmú Ozhetu nafaj je fhel,
De b' fvetiga Duhá od tam poflal.

2.

Vuzhenzi Jefufov' fo bli ta dan
V' Jerufalem' v' molitvi fkupej sbran',
Terdno favupali fo v' Bogá,
Shelel' ponifhno fvetiga Duhá.

3.

Ta velik dan, k' je ura bla devet,
Je fveti Duh vuzhenzov fto 'n dvajfet
S' .Svojo refnizo 'n mozhjó navdal,
Njih ferza je pa v' .Svoj' lubesni vshgal.

4.

En velk vihár zhes hifho perletí,
Vuzhenze v' miru sbrane fpreletí;
Glej, nad ufakim fe plemen fvet';
Jesike snajo vfih ludi po svet'.

5.

Svet Duh vuzhenze hitro prerodi,
Vuzhene, modre v' Bogu naredi;
Pred so bojezhi, in vfi plashni,
Strahú pred Judmi sdaj v' njih ferzih ni.

6.

Apostelni se vfi po svet' fkropé,
Od Jesufa lubesni vfi goré;
Ajdam pokashejo pot mirú,
V' preshlahni drushbi Ozheta in Sinú.

7.

Vuzhé jih: Jesuf je odrefhenik,
Na konz svetá bo vfi h ljudi sodnik;
Sdaj poslufhajte, kar govori,
V' Njegov' lubesni naj ferzé gori.

8.

Katolfhka zerku Njega tú zhasi,
Vterjena na dvanajst stebreh stoji;
Njo rafvetluje refnizhni Duh,
Svestó shegnuje Jesuf, refhni Bog.

9.

Shelish prijeti svetiga Duhá,
Sato presheni grehe is ferzá,
Potler poslufhaj, kar te vuzhi,
In lub' Bogá oh zhes ufe rezhi.

M o l i t u.

Donafhni dan fi, Bog, zhes naf rasilil
Oh svetiga Duhá, deb' naf vuzhil;
Daj nam po Njemu pravizhnim bit'
Njegove fladke troshte sadobit'.

V' I. Nedelo po Binfhtih.

Super grehe jesika.

1.

Poflufhajte, o kristjani,
Bres lubesni vfi mertví;
Ne bodíte vezh safpani,
Proti blishnimu merslí.
Jesuf miloft perporozha,
In ferzé rasveselí;
Svojo gnado nam isrozha,
Ter plazhil' sa to delí.

2.

Dobri, vsmileni bodíte,
Kakor Ozhe vafh nebeshk';
Svojih blishnih ne sodíte,
Zhe so padli po zhloveshk'.
V' zhimur svojga brata sodish,
Sodish sebe, in flaboft;
Menish, de bres greha hodish?
Ves popolnoma v' svetoft'.

3.

Drugih tud' ne pogubíte,
De ne bote pogublen';
Rad' samere odpušíte,
Greh' vam bodo odpušhen'.
Bog ne daja majhne mere,
S' verham, zhés tekozho da
Timu, k' odpuší samere,
Blishnimu rokó podá.

4.

Ref, nekter le bratu hozhe
Vfak pesdir's ozhefa vset':
Glej hinavza! sam pa nozhe
Bruna feb's ozhefa sdret'.
On presod' njegovo djanje,
Mu sarajta vse sa greh;
Lash, krivizo, persegánje
'Sebi vrajta v' majhni sleg.

5.

Sveto písmo nam sprizhuje,
De s' jesikam se gresní,
Zhe opravla, obrekuje,
Blishniga nalash jesí.
Majhna jiskra, mozh velika,
Zeze gojsde pokonzhá;
Glej ognjeno mozh jesika,
Mirne ludstva v' boj ravná.

6.

Glej, Bogà s' jesikam hvalish,
Blagor tebi, vsaki dan;
Blishniga pa kolnefh, shalish,
Se spodobi to, kristijan?
Sadnizh padefh she v' gnufohe,
Tebe svet ne bo zhaftil;
Zhe ne bosh serzá hudobe
In jesika prav krotil.

7.

Zhe pa mislish, de si brumen,
In jesika ne bersdafh;
Tí se v' mislih, kot nevumen,
S' prasno brumnostjo golfash.
Kak' odgovor bomo dali
Od toshlivih besedí?
Kak' pred tistim trepetali,
Kter na sodnim stol' fedí?

8.

Terde sódbe zlo med smeham
Sdaj zhes brate spletamo;
Mal' shalujemo nad greham,
Nov' shivljenje obetamo.
Nekerfhanfko to shivljenje
Boshjo gnado posufhí;
Nam odverne spreobernenje,
In lubesen sadufhí.

9.

Moremo se preroditi,
Bol molzhezhnosti se vdat';

Hude misli v' ferz' krotiti,
Svoje vušta obersdat'.
Vemo, de Bogú dopade,
Zhe se grefhnik Ga boji.
Is lubesni vse navade
Vušt in ferza sapuští.

M o l i t u.

Bog! mi zhutimo slabosti,
K' Teb' po gnadi vpijemo;
Ti si Ozhe vse terdnosti,
Daj, de vsi jo vshijemo.
Ti ozhisti nashe dela,
Slabo voljo operaj tud';
De bo dušha v' Teb' vesela,
V' nji lubesen vedno bud'.

V' II. Nedelo po Binfhtih.

Od sladkosti svete vezherje, ali od s. Obhajila.

1.

Pastir je vmerl sa zhedo zlo na krish',
Od nas povsdignen shivi v' Ozhetov' hifh;
Jesuf grede
Szer od zhede,
Pa's krotkosti
U britkosti
Naf ovzhiz nigdar ne sapuští.

2.

Al' preden hozhe naf vseti v' Svojo zhaft,
Je Sebe vernim sapustil v' sveto last;
Is lubesni
Od bolesni
Naf osdravlat
In perpravlat
Sa stanvanje polno vse zhasli.

3.

Sdaj ni potreba na dalezh rok stegvat',
Tud' ne po dalnimu morju Ga jiskat';
Sam Se daja,
Naf navdaja;
Vsim se blisha
'S paradisha,
Shelnim ferzam fe v' lubesni da.

4.

Altar nam kashe Njegovo vifokost,
Presveti kruh rasodeva to skrivnost;
Oginj sveti,
K' naf obsveti,
'S Njega shviga,
Serza vshiga,
Kdor fe v' svestih sheljah Njemu vda.

5.

Lubesni sharki od Jesufa puhté,
Kdor Njega vshiva, neskonzhno sveselé;
Sladke rane
Dufhi dane,

Tud' bolezhē
In pezhezhe,
Od sladkosti dušha trepetā.

6.

Rasódeníte nam dušhe to sladkost,
Lubesni Jesusa zhišto spezhenost;

Od veselja

Sveta shelja

Snotrej pezhe,

Kjekej tezhe,

Kjer nje shenin prebivalšhe jmā.

7.

Moj lubi shenin! prešladko dušh jedil'!
Kdaj bodešh v' moje serzé kaj trošhta vliš'?

V' Teb' se vname,

Te objame

Moja dušha,

K' Te okušha.

Mozhno, mozhno vlez' me k' Šeb' na altar.

8.

V' nebesih enkrat Te gledati shelim,

V' presšlahtnim vupanju k' Tebi hrepenim;

Ti me deni

In sakleni

V' Tvojo milost

In edinost,

Kadar prejmem ta nebesihki dar.

9.

Vše naš k' vezherji lepó, sveštó ravnash,
Prijetno svatovšhno Švojim svatam dash;

Vse naf vabish,
Ne posabish
Revni, bolnih,
Slepih, hromih;
S' svatmi hozhefh hiho napolnit'.

M o l i t u.

Gospod! daj nam, de se bomo Tebe bal',
Sapovdam Tvojim se le 's lubesni vdal';
Ti naf vodish,
Pred nam hodish;
Greh rasderash,
Naf podperash,
Daj se vernim tam v' lepoti vidt'.

V' III. Nedelo po Binfhtih.

Pastir Jesus jifhe sgubleno ovzó, gresfnika,

1.

Pastirzhik svet ovzó sgubi,
K' je Njega veselila;
Al' sdaj povfot sa njo hiti,
De b' smerti ne sturila;
Po ojstrim kamnju, ternju gré,
Vse ranjene imá nogé.

2.

Ves spehan, truden se poti,
Po polj' in gojsdih teka;
Ne boj se, luba ovzhiza ti,
Nikar Sinú zhloveka.
Ovzhiza, ovzhiza! sdaj se oglaf'!
Bres Mene se nikjer ne paf'.

3.

Al' fi ovzhizo kje fledil?
Popotnika uprafha;
Ti fi v' dolin', na gorah bil,
Kjer je samotna pafha.
Predraga ovzhiza! kje shivish!
V' kater' pufhavi kol tizhish?

4.

Ne jishi jo, pastirzhik svet,
Prevezh se bodesh ranil;
De bofh devet 'n devetdeset
Ovzhiz faj volku vbranal.
Glej ena sama vredna ni,
De tolk pastir sa njo terpi.

5.

Mozhnó shaluje po ovzhiz',
Jo klizhe v' Svoj' britkofti;
Oberni k' Meni se v' refniz',
Na pafho vse fladkofti.
Jo klizhe shelno nozh in dan
U bolezhin' kervavih ran.

6.

Svestó je shel veliko dni,
Se trudil sa ovzhizo;
In ker od hoje nehal ni,
Je najdel to frotizo.
Globoko v' blatu she tizhí,
Le noter lese, mil' jezhí.

7.

In kar saflish' pastirjov' glaf,
Je mili glaf sagnala;
Shivljenje in svoj revni zhaf
Bi bila v' blat' konzhalala.
Ovzhiza sdaj Ga veselí,
Serzé vezh Njega ne boli.

8.

Povsot ima veliko ran,
Na zhelu pot kervavi;
Al' vender stopi k' nji na stran,
S' veseljam jo posdravi;
In s' krisham refhi jo takó
Pastir prijasno in svestó.

9.

Jo vmije, de je kakor sneg,
Perferzhno jo kufhuje,
Nasaj jo k' zhedi nese v' tek',
Serzé Mu poskakuje;
V' narozhju Njega ne teshí,
Per Svoji zhed' jo odloshí.

10.
Od Tebe sim se jest podal,
O Jesuf! Te sapustil;
Ker si shivljenje sa - me dal,
Na krishu dušho spustil.
Men' pere grehe Tvoja kri,
She gnada naj me porosi.

11.
Preterpel si velik' britkost,
Zlo smert prestal si sa - me:
Gospod! she nosi me v' slabost',
De gnada me objame,
De bodem hodil, Jesuf moj,
Svestó v' lubesni sa Taboj.

M o l i t u.

O Bog! bres Tebe ni terdnost',
Svetost se hitro vmaja:
S' savupanjem opri slabost',
De milost naf sprehaja,
De b' té dobrote tolk' lubil',
De b' boljshih, vezhnih ne sgubil'.

V' IV. Nedelo po Binšhtih.

Od ponishnosti

1.

Gospod! o pojdi ven od mene,
Pojd' od mene gresbnika,

Ker v' meni zhednost' ni nobene,
Vredne tiga zhudesha.
Glej, Petra j' grosa spreletela,
'S njega sgine vfa serzhnost';
Ponishnost' je serzé prevsela,
V' shiv' sposna tolkanj slabost.

2.

Vsi shivoverni! poslušajte,
Revesh, bogat, star in mlad!
Pred Bogam vsi se ponishvajte,
Savuplivo ino rad'.
Per Njem ponishen milost najde,
Taki Njega prav zhasli;
Od prave pot' nigdar ne sajde,
Bog ga varje ran vesti.

3.

Ponishna profhnja ta predere
Vse meglé in visokost',
Zhe gresnik profi, ga opere
Milost boshja od slabost.
Ne bodi v' timu radoveden,
Kar zhes tvojo pamet gre,
De bodesh boshjih gnad ureden,
K' tebe mozhniga sturé.

4.

Zhe se ne bote spreobernili,
Ratal' kakor dete to,
Serzé prevsetno v' seb' redili:
Bo saperto vam nebó.

Ponishen, ta je kakor dete,
Le posleden, sanizhvan;
Al' enkrat bo perštet med svete,
Med isvolene bo djan.

5.

Hinavsko tvoje ponishvanje
V' ferzu polno je svijazh;
Hudobno tvoje perlisvanje
Sveto zhednost le popazh'.
Ref tvoje okó perprosto gleda,
Pa ne vidi samih tla,
Ker tebi bratova beseda
In stopinja ni odshla. a)

6.

Pred Bogam se je v' nizh devala
Brumna Estra vsaki dan;
Lepó se kralju napravlala
Sa rojakov frezhen stan. b)
Kraljeve krone ni lubila
V' svojmu ferzu brumnimu,
Se ni v' obilnost' veselila,
Vía le v' Bógu svojimu.

7.

Sakaj se bomo napihvali?
Kar imámo, smo prijel';
Se mar ne bomo shtrafing bali
Oh savol' shelja in del?

a) V' tla gledash, vender vidish blishniga, kaj dela in govori. b) De bi kralj Asuerus Judov, nje rojakov, ne moril.

Vsakdajne smote 'n padze shtejmo,
Ker slabost naf obletí;
Le v' dno ferzá svešó poglejmo,
De s'he nismo tak' svetí.

8.

Kdor sebe tukej ponishuje
V' govorjenju ino djanj':
Ga Bog gotovo povishuje,
In fkerbi kot Ozhe, sa-nj.
Po ferzu Petra se je slila
Sveta vera, sazhne rast';
Mu rib perpelje bres shtevila
In Apošelnov oblast.

M o l i t u.

Daj nam Gospod, de bodo tekle
Mirno vse rezhi naprej,
De bi teshave naf ne pekle,
Zerkvi sveti mir podaj.
Nevredni smo; pa Ti naf sturi
Prav ponishne in krotké,
In peli naf skos smertne duri
V' Tvoje Ozhetove roké.

V' V. Nedelo po Binšhtih.

Naynk od jese.

1.

Dobrota boshja je velika,
Veliko vsmilenje;

S' teshavam' naf k' pokor' permika,
Svestó perfilene.

Praviza boshja pa shtrafuje,

Po vrednost' pokori,

Zhe kdo nad blishnim se mafhuje,

Krivó ga rasferdí.

2.

Ne rezi bratu 's jese : Raka,

Podobo boshjo jmá;

Ne majhna hudobija taka

Ofkruni blishniga,

De tam bres milost' boshja jesa

Teb' sodbe ne sturí,

Te v' strafhnimu plemenu pesa,

Na vezhno. te morí.

3.

Nektera jesa je tud' sveta,

To je, savol Bogá;

Shelí, de b' smota bila vseta

In greh od blishniga.

Tud' Jesuf se je bil sagrosil,

Vse kupze 's templa sgnal;

Menvavzam dnarje je rastrosil,

Svoj tempel posvezhval.

4.

Zhes gresfnike se ne jesiti,

Zhes grehe le samó;

'S lubesni jih lepó svariti,

Velik' pomaga to.

Ne veste, Jesuf jogram pravi,
Duhá ste takshniga;
Sej nifim prishel, she perstavi,
Konzhati kakshniga.

5.

Bogú sovrashtvo ne dopade,
Takó nam Jesuf prav';
Odtegne takim Svoje gnade,
Kter se le ne sprav'.
Je sturil blishen teb' krivizo,
Poterpeshlivo nos';
Si sam kaj kriv', ponud' desnizo,
Sa odpuhanje prof'.

6.

Nevredno vselej se obhajash,
Zhe tí sovrashtvo jmásh,
Hudizhu svojo dusho sdajash,
Se v' vezhno smert podásh.
O stegni se po boshji milost',
Ker pridesh pred altar;
S' sovrashnikam u svet' edinost'
Pernefi v' mir' svoj dar.

7.

Zhes jeso hujshi ni sverine,
Sovrashtvo 'n serd redí;
Kakó velike bolezhine
Od snotraj naredí!
Poslufhaj zhlovek, teb' pomaga,
Zhe v' mir' na svet' shivish;
Naturó gnada she premaga,
De dushe ne sgubish.

8.

Tud' Jesuf supet prav: Vuzhíte
Od Mene se krotkost';
S' ponishnim serzam rad' molzhíte,
To da mirú sladkost.
Prevseten vedno se prepira,
Ker misli, de je svet;
In ker edinost mirnim sdera,
Shiví teshkó na svet'.

9.

Tud' svojga Mojstra si poslavi
Velikrat pred ozhí;
Njegov' isgled tí duho sdravi,
Je sturil, kar te vzhí.
Ne kolne Svojga isdajavza,
In krish s' veseljam nos';
On lubi Svoje preganjavze,
Ozheta sa - nje prof'.

10.

Rasferdi se zhes lastno jeso,
Premagat' se ne daj;
S' ponishnim Mojstram stur' saveso,
K' molitvi se podaj;
Zhes grehe delaj rad pokoro,
Le vero jmej na stran';
Premagal bofh slabó naturo,
Sam Jesuf te ohran'.

M o l i t u.

Daj nam dosezhi, Bog, dobre,te,
Oblubil si jih nam;
Lubesni svete daj gorkote
Nam revnim gresnikam.
Pokash' dobre,te Svoje pashe,
Vse k' Tebi vlezhejo:
Nebes darovi shelje nashe
Per Teb' preseshejo.

V' VI. Nedelo po Binshnih.

Po Evangelju — zerkvene shege.

1.

Kdo bode popisal veselje
Tih dobrih, perprostih ludi?
Katerim nash Jesus vse shelje
Do Sebe mogozhno budi.
Le pridte, poglejte,
Otrokam povejte:
Sa Jesusam hodt je sladko.

2.

Okoli shter tavshent jih pride
Poslushat lep Jesusov' glas;
Vsa mnoshza se bliso k' Njem side,
In na - se posabi tist zhas.

Ker Njega vfa truma
Poflufha bres fhuma,
Jim rata ferzé prav mehkó.

3.

Zhes mnoshizo lazhno se vfmili,
Ne more tak' flabih fpuftit';
Mal' kruha poshegna v' ti fili,
Jih zhudno s' dobroto nafit'.
Na dufh' podvuzheni,
Na truplu vterjèni
Vefeli od Njega gredó.

4.

Po Jesufa sgledu shegnuje
Tud' zerku nam mnoge rezhí;
K' duhovnimu prid' posvezhuje,
Odganja foverashne mozhi.
Pred Njim se ponisha,
Ter mol' in pokrisha
Jih s' krisham; to verni vedó.

5.

Nevumen pa to safmehuje,
Kar njega rasvum obteshí; a)
Al' brumen, ta zerku fposhtuje,
Nje fhege ponishno dersbí.
'S oblasti zerkvene,
In profhnje ognjene
Isvira nam boshja pomozh.

a) Mu je teslkó in superno rasvuméti.

6.

Bog Ozhe s' veseljam pogleda
Krish Svojga edinga Sinu,
In zerku Ga profi s' besedo,
De shegna nam dusho 'n telo.
Njegovo terplenje,
Velik' saflushenje
Naf s' gnado obilno pomozh'.

7.

Prekanjeno naf salesuje
S' nastavam nezhišta poshast;
Al' zerku fol, vodo shegnuje,
Odganja shkodljivo oblast.
To v' boshjimu jmenu,
In k' svetmu namenu,
Savupanje vernim budí.

8.

Ne jifhi posemlifke frezhe
Skos té posvezhene rezhí;
Le jifhi lubesni gorezhe,
Sa brumnošt nebeshke mozhi.
Sapusti vse vrashe,
Svet navuk ti kashe,
De vrasha duhá pogubi.

9.

Glej, zerku vse shege raslaga
Nam vernim kristjanam lepó;
Svet raj nam dosezhi pomaga,
Ohrani nam dusho 'n telo.

Le mafhnike oprafhaj,
Se na - nje sanafhaj,
V' refnizi te bodo vterdil'.

M o l i t u.

Le 's Tebe, Bog, dobro vse svira,
Omezhi nam nafhe ferzé,
De bode zvedéla v' naf vera,
Povifhala Tvoje imé.
Sovrashnikov vari
Po milofhi ftari
De bomo le Tebe lubil'.

V' VII. Nedelo po Binftih.

Od kerftanfke modrofhi.

1.

Krifljan! zhe hozhefh hoditi
Prav varno po fvet',
Modroft ti morefh lubiti,
In 's ferza shelet'.
Kdor jo jifhe, jo najde,
Bog jo nobenmu ne krat';
Jo da, de zhlovek ne sajde,
Pa jo ne potrat'.

2.

Modroft da vernim svetlobo,
Potrebno povfot;

Odganja zhištim gnufobo,
Jim sveti po pot'.
Vezh' lepota je njena,
Kakor je zhišto slató;
Tud' shlahtnih kamenov zena
Je dalezh pod njó.

3.

Pernese dolgo shivljenje,
Bogaštvo in zhašt,
Na svetu obveselenje,
Na tronu oblast. !
Tvoje sveto stanvanje
Svolene rasveselí;
Oh tebe nashe sdihtvanje
Vfak dan poshelí.

4.

Tud' Jesus perporozhuje
Nam sveto modrošt,
Sveštó v' nevarnosti zhuje,
Naf varje v' britkost'.
Bodi kazhje modrošti,
Glej okol sebe povsot:
Kakor golobiz perprošti
Se vári vsih smot.

5.

Oh kolk prerokov lashnivih
Je vedno med nam;
Tovarshov prav sapelivih
Je tukej in tam.

'S del se taki sposnajo,
Jesuf takó naf vuzhí,
Drevó tud' fadja ne sdaja,
Zhe nima mozhi.

6.

Se dajo grosdi difhezhi
Is ternja nabrat' ?
Rodí mar fige bodezhi
Bresfadni ofat ?
Brumen s' svetim shivlenjam
Hudiga nizh ne sturí ;
Hudoben she f' hrepenenjam
Vse dobro mori.

7.

Oh sodba strashna in terda
Zhes slabo drevó
Je polna boshjiga ferda,
Zhe fadja ne bo.
Glej, posikal' ga bodo,
V' ognju bo moglo goreť ;
Prevdari, gresnik, to shkodo,
V' prihodnimu svet'.

8.

Al' menish : Bog samò gleda
Na sdihlej ferzá ?
Le delo, ne le beseda
Per Njemu veljá.
Stur' nebeshkiga Ozheta
Voljo presveto vselej ;

Glej, to s'he le tebi obeta
V' nebesih svet raj.

9.

Gospoda vedno se bati
Je prava modrost,
Kristijan! pred greham besháti,
Je ref vuzhenost.
Ta bo tebe branila,
K' pride sovrashnikov roj;
In kadar bode zhutila
Natura terd boj.

M o l i t u.

O Bog! naf Tvoja previdnost
Nigdar ne golfá;
S' mozhjó 'n sladkostjo po milost'
Vse modro ravná:
Nam odverni shkodlivo,
In kar je dobro, dodel';
De bomo vfi savuplivo
Po Teb' hrepenel'.

V' VIII. Nedelo po Binfhtih.

Vterdíte si s' dobrimi deli svoje svelizhanje.

1.

Ne oberni svojga obrasa
Od saref potrebniga;

Refh' od lakote 'no mrasa
Vreden in nevredniga.
V' dan potrebe si nabere
Zhlovek prav velik' plazhil';
Svese greha mu rasdere
Revnim dano posodil'.

2.

Ali zhutifh ti teshave,
Ktere revesh vedno zhut'?
Bogatinz! posnash skufhnjave,
Is katerim je obsut?
Dobro revesham sturiti,
Tebe Jesus f' tim vuzhi;
Enkrat sveti raj dobiti,
Tebe k' milosti mezhí.

3.

Bogat zhlovek gospodarja,
Ker je bil nesvest, odstav';
Sapravlivz ta nima dnarja,
In bo rajtengo dajal.
Ena pot mu she ostane,
Si perjatlé naredí;
Kadar mu hishvanje vsame,
Shivesh faj per njih dobí.

4.

Zhe naf Bog odstavit' hozhe
Od hishvanja zhasniga:
Nam obstati ni mogozhe
Savol greha nashiga.

Almoshna sa naf plazhuje,
In prijatlov najdit' da;
Vsmilen tam per njih stanuje,
Ves ozhifhen od dolgá.

5.

De bosh najdel povrazhilo,
Dobro stur' pravizhnimu;
Tud' obilno da plazhilo,
Kar podash ponishnimu.
Vsmileno rokó odperaj
S' voljnim ferzam vsmilenmu;
Na telef' in dush' operaj
Vse slabosti dobrimu.

6.

Tiga pa nikar s' obrasam
Polnim shalost' al' grenkost',
Ne s' nevoljnim, jesnim glasam,
Vse naj svira is krotkost'.
Tud' nigdar se ne pohvali,
Zhe kaj vbogajme delish;
De v' zhloveshki prasni hvali
Tam plazhila ne sgubish.

7.

Kdor le malo 'n fkopo feje,
Bode tudi pizhlo shel;
Kdor obilno tukaj feje,
Bo v' obilnosti tam shel.
Bog bo shita dal obilno
In pravizhnost' sveti fad;
Mero polno ino filno,
Bote v' vsih rezheh bogat'.

8.

Revni sa to darovitnost
Bodo slo Bogá hvalil';
Vam duhovno rodovitnost
In veliko gnad sprofil'.
Njih ferzé se slo rasfhiri
V' svet' lubesni proti vam;
Bog dobrete vam odmeri
Tukej ino v' vezhnost tam.

9.

Prebudímo se, kristjani,
Sa poshet' ta velik sad;
Vohernii nigdar isdani
Podelímo vbogim rad'.
To da grehov odpufhenje,
Mirno, savuplivo smert;
Oh obilno sveselenje
V' paradisha frezhnim vert'.

M o l i t u.

Sbudi, Bog, nam misli prave,
V' ferzu prav svete sheljé,
De per nas po Tvoj' postavi
Revni kaj blagá dobé.
Oh bres Tebe dobro delat',
Hitro se vfi vtrúdimo;
Daj, de, sveti raj perdelat',
Zhafa ne samúdimó.

V' IX. Nedelo po Binfhtih.

Jesuf joka zhes Jerusalem ino zhes naf gresfnike.

1.

S grehov blata vsi vstaníte,
Poflufhajte gresfniki!
Svoje dushe operíte,
Kakor prav' fpokorniki.
Glejte, Jesuf milo tozhi
Tolk folsá savoljo vas,
S' njim vam gresfhne ferza mozhi,
Dokler je pokore zhas.

2.

Jesuf prot' Jerusalemu
Jesdi 'n joka zhes to mest';
Tud' per gresfniku hod' memu,
Sbada sadufhéno vest.
Nehvaleshnik! si posabil,
Kar t' je skasal vsmilen Bog;
Al' te bode vezhno vabil
'S greha shalofnih nadlog?

3.

Gresfnik! le prevdar' lepoto,
S' ktero te je Bog obdal,
De b' pokril pregreh framoto,
V' svetmu kerstu te j' opral.
Ti, o dusha, si nevesta
Svojga shen'na Jesufa;
V' vsih rezheh Mu bodi svesta,
Njem' prijetna, lepa vfa.

4.

V' Njemu bošh veselje jmela,
Shlahnten stan, kraljevo oblast;
Mirno frezhno bošh shivela,
Vupala nebeshko zhašt.
Jesuf se je k' teb' perblishal
'S Svojga trona is nebes;
Lubesnivo te naspishal,
V' svetmu reshniku teleš'.

5.

Trava bode pokoshena,
Vender supet seleni;
Zhe nedolshnost bo sgublena,
Vse se v' tebi spremení.
Tí popred si prebivalšhe,
Tempel svetiga Duhá,
Ratašh pa pregreh sberalšhe
In nezhišhiga duhá.

6.

Jesuf vidi to nefrezho,
Vé, de ta nevarna pot
Pelje dušhò v' vezhno jezho
V' smertne senze šrašhni kot.
On obzhuti v' serz' teshave
In lubesni vse britkost':
Ker ne marašh sa dišhave,
Ne sa Jesufa sladkost.

7.

Zhe posabi na otroka
Tud' bres milost' terda mat':

Ne posab' te boshja roka,
Zhe se hozhefh k' nji podat'.
Golobiza oplashéna!
Lubi gresfhnik polni ran!
Prid' nasaj domú sghblena;
Letaf faj, zhe nifi vlan.

8.

Oh od tod Njegov' jokanje
Zhes Jerusalemfko mest'!
Vid' hudobnih dush konzhanje,
S' greham oblosheno vest.
Smert bo prifhla, te sifskala,
Revesh, od ufih strani:
S' grosnim straham te navdala,
Ker sposnanja tukej ni.

9.

Kupze ino prodajavze,
Jesuf 's tempelna spodi.
Tudi lakomne menjavze
Ker nezhasf se hifh' godi, a)
Hifha ta je sa molitu,
Jama ni rasbojnikov:
Tukej Bog uflifh' profitu
Shelnih ferz spokornikov.

M o l i t u.

Daj nam, Jesuf, isprofiti,
Kar je Tvoj' dobroti vfhez;

a) tempelnu.

Daj naf s' gnado porofiti,
Tvoje vsmilenje dofezh'.
Skos perferzhno objifkanje
Daj, Gospod, zhes greh folsé;
Preden trupla bo rasdjanje,
Oh odpuſti nam dolgé.

V' X. Nedelo po Binſhtih.

Od prevsetnoſti.

1.

Kriſtjan! pogledaj dva zhloveka
V' tempel molit greſta oba;
Hudobnih proſhnja nima teka,
Le ponishnih ta veljá.
Gnuſoba je Bogú prevseten,
Gre od Njega bres darú:
Ponishen pak Mu je prijeten,
Opravizhen gre domu.

2.

Le kaj pomäga teb' bahanje?
O napühnen Farisej!
Kaj greſhnikovo sanizhvanje?
.Si sato kaj bol? povej.
Bogá ſahval'ſh, de niſi preſh'ſtnik,
Al' krivizhen tolovaj;
Al' kakor je ta zolnar, greſhnik,
Vender prasen greſh naſaj.

3.

Glej, od framote ne pogleda
Grefhni zolnar na altar;
Sa gnado 'n milost prof' Ozheta,
Sgrevan se na perf' povdar'.
Takó je Farisej krivizhen,
Kar je bil, tud' bres mirú:
Ponishen zolnar opravizhen,
Gre vesel u Bog' domu.

4.

Gorjé tim, ktere prav posede
Al' prevsetnost, al' napúh,
Ofhabne misli in besede
Jim rodi hudoben duh.
Bog njih sberalisha konzhuje,
Korenine jim sushí,
Is sedesha jih ponishuje,
Gor' ponishne posadi.

5.

V' katermu se napúh sarase,
Kdor se hudobij ti sda:
Ta kople grosno kletvo na - se
Od pravizhniga Bogá.
Sazhetik ta je vsiga greha,
Naf od stvarnika odlozh';
Plazhilo je tam vezhna keha,
Satan, oginj, vezhna nozh.

6.

Kaj mislish? kaj si le dosdevash?
O pepel in semlje prah!

Si prasno zhašt fkerbnó perdevašh;
Grefhnik! kje je boshji strah?
Poslušhaj sveto prerokvanje
Zhes prevsetno oblazhil'!
Zhes to nemarno napravlanje,
Kaj se bode teb' sgodil'?

7.

Raštergal bom obleko drago,
Dal smerad namešt dišhav;
Pobral bom tudi shenško snago,
Plešha bo na tvoji glav'.
Sramote polna bodešh štala
Pred oblizhjam Jesufa;
Lepote prasne se framvala,
Smotena, ssublena vša.

8.

Shené! ve snago le jifhíte
V' framoshlivošt', ne v' lašeh;
Se s' slátam, frebram ne obloshíte
Sa veljavo per ludeh.
Le v' dobrih delih nestrohlivošt',
Shlahtni štan ferzá mirú;
Duhá krotkošt', poterpeshlivošt'
Je lepota per Bogú.

M o l i t u.

O Bog! tí grefhnikam sanafhašh,
'S' tim pokashešh Svojo mozh;

Hudobne le 's lubesni fhtrafash,
'Shiba greh od naf odlozh'.
Svestó se na - Te sanefémo,
S' milostjo vse naf podpri:
K' oblubam Tvojim pertezhemo,
Vrata nam do njih odpri.

V' XI. Nedelo po Binshnih.

Greshnik je gluh in mutast na dusbi.

1.

Tiruf, Sidon, frezhne mesta!
'Srezhno Galelejsk' morjé!
Blagor tebi (veta zesta!
Ker pò tebi Jesus gre.
Ves perluden se osira,
Vsmilen zhes use slabost';
Vse teshave nam odvera,
Daja 'Svojih gnad sladkost.

2.

Oh teshava zhes teshavo!
Vedno gluh in mutash bit';
Timú dela shalost pravo,
Kter ne more govorit'.
Jesus je na stran postavil
Glufhiza in mutiza;
S' 'Svojim perstam ga osdravil,
In s' besedo: Efeta.

3.

Hitro fo se vfhela odperle,
Revni gluhiz dobro flifh';
Se jesika svese sderle,
Govori, zhe kaj shelifh.
Zela truma fe savsame,
Ker ta velik zhudesh vid';
V' boshji zhaft' fe hitro vname,
Vfim ludem ga osnanit'.

4.

Tudi, grefhnik, tí ne flifhifh,
Kar je prav, ne govorifh;
Kar te Bog vuzhí, ne smiflifh,
Le sa zhasno vef gorifh.
Jesuf te v' samoto pelje, a)
Tí b' ostal med svetam gluh;
Teb' da prasnike 'n nedele
V' zerkvi te vuzhí svet Duh.

5.

Skos to mnogo opravilo
Kashe Jesuf vernikam,
De vse dufhno osdravilo
Pride 's gnade grefhnikam.
Ker s' besedo Jesufovo
Svetih sakramentov mozh,

a) te od shuma in vefelja svetá odlozhi, de jmaslh zhas svoj revni stan premifliti; sizer bi boshjiga vablenja nikol ne flifhal.

Zhišti dušho gresnikovo,
V' dobrimu ga gnada mozh'.

6.

Le prevdari vse perloshnost',
Tolk nagibkov in dobrot!
S' tim te vodi le k' poboshnost',
Na shivlenja frezhno pot.
Bod' kristjan sa to hvaleshen,
Ponishuj svojga duhá,
De bošh vezhih gnad deleshen,
In pregreha v' teb' nehá.

M o l i t u.

Bog! dobrota Tvoja seshe
Oh zhes nafhe vse sheljé,
Nafha vrednost mal' saleshe,
Tvoj' darovi naf redé:
Oh odpušti, kar naf stráshni,
'S ferza obshalujemo;
In perversi profhnji nafhi,
Kar profit' ne vupamo.

V' XII. Nedelo po Binfhtih.

Od lubesni do blishniga.

1.

Prot' Jerihi, kristjan, poglej,
Nevarnost polno pot;

Kjer je ludi hudobnih kraj,
In tolovajov kot.

Popotnik! varno hodi,
Tí angel Varh! ga vodi,
Rasbojniki svoj rop fledé.

2.

Na enkrat zhes - nj planijo,
Kakó vfi va - nj puhté?

Nevsmileno ga ranijo,
Pol mertviga pušté.

Vse tiho sdaj poslano,
Sbolé se njemu rane

Kdo kol mu jih obesal bo?

3.

Le hit', le hit', Samaritan,
Bolnik je slo rasbit;

Noben ne zhut' njegovih ran,
Ne far in ne levit;

Glej per bolniku temu

Bres milost greša memu,

Le hit', le hit', Samaritan.

4.

She pride tje Samaritan,
Do revnih milostliv,

V' raspoke vfi njegovih ran

Je olja 'n vina vlil.

Ga na oshtarijo spravi,

De se popolnim sdravi;

Oshtirju sadnizh ga srozhí.

5.

Zhefhena bod' lubesen tí!
Prav frezhne naf sturish;
Tvoj sveti shark naf doletí,
Takó naf posvetish.
'S ferzá sbeshí smerslina,
Nastopi urozhina,
'Svetost' obzhutleje sadish.

6.

Do blishnih spolni to dolshnost,
Kristjan, le vsaki dan;
Pomagaj njemu v' vsak' britkost',
To bodi mu dolshan.
Nigdar se ne sgovarjaj,
Zhe moresh, ne prevdarjaj,
O bodi mu Samaritan.

7.

Ne béshi od nobeniga,
Zlo vsak je blishen tvoj,
V' neveri utopleniga
Opri, na stran mu stoj.
Lubesen je vesela,
Le dobro rada dela,
Prenese blishniga slabost.

8.

Ne lub' s' jesikam ga famó,
Tí lubi njega v' djanj';
S' besedo lubit' ni teshkó,
Teshkó je vmreti sa - nj.
'Se sdi szer nemogozhe,

Al' Jesuf vender hozhe,
Kar 's milost je nam sturil, Sam.

9.

Lubíte se vfi med saboj,
Oh kakor fim Jest vas;
Nad tim sposna se joger moj,
Zhe brate lub' ta zhaf.

Lubesen da shiveti,
Sovrashtvo pa terpéti;
Zhe ga né lubish, fi vbijavz.

10.

Je padel v' grehe blishni tvoj,
O vsdigni ga 's teshav;
Slabost tud' hodi sa taboj,
Tí v' frede fi skufhnjav.

Tak' s' blishnim poterpímo,
Povelje dopolnimo,
Katero nam je Jesuf dal.

11.

Nar vezh' sapovd v' postav' je ta:
Lub' zhes use Bogá;
Enaka tí je: Lub' 's serzá,
Kot sebe, blishniga.

Takó bi vfi spolnili,
Kar so preroki vzhili,
Zhe b' se lubili med saboj.

12.

Kar hozhemo, de bi ljudjé
'S lubesni nam sturil',

Vse njim sturimo, kar shelé,
In Bog bo dal plazhil'.
Vse sgóvore s-shenimo,
Lubesni se deršhimo,
Od Jesufa srozhené nam.

M o l i t u.

De Teb' spodobno slúshimo,
Serz nashih gospodar!
Zhe hvale vredno shívimo,
O Bog! 'Tí dafh ta dar;
Pel' naf med tolk plasovam
K' oblublénim darovam,
Kjer vernim spolnifh, kar shelé.

V' XIII. Nedelo po Binshhtih.

Od opravizhenja grešhnikov.

1.

Bod' zhefhena, o hvaleshnošt,
Zir kerfhanskiga serzá!
Tí nebeshkih gnad deleshnošt
,Si naberash od Bogá;
Tí 's lubesni boshje svirash,
In 's lubesni blishniga;
Saflushenje nam ozirash,
Lepi zvet ponishniga.

2.

Gledajte Samaritana,
Vernim sgled keršhanskikh del:
Gnada boshja vam je dana, a)
Sdravje dušhe ste prijel';
Torej Jesufa hvalíte,
Škerbno premišhujte to:
S' gnado boshjo, sašopíte,
Grefhnik opravizhen bo.

3.

Hitro sveti kerst opere
Vernim grehe in dolgé;
Všo gnušobo 's njih pobere,
Svese greha odletó.
Sdaj po vezhim boshja gnada
S' zhašama naš prerodi;
Nam špokornih del naklada,
In pravizhne naredi.

4.

Zhe se hozhešh špreoberniti,
Najdit supet mirno vešt,
Gnado boshjo sadobiti,
Je potreba šlópny šhešt.
Tridentinško švet' sberalšhe
Je vuzhilo vse takó,
De bošh najdel perbeshalšhe
Šavuplivo per Bogú.

a) v' š. kerštu.

5.

Perva stopnja *shiva vera*,
V' to, kar Bog je rasodel;
To pak vupanje podpera,
Ker je Bog sa nas terpel;
Grosa grešnika prepade,
Ojstre sodbe se boji;
On opufha vse navade,
V' fređi greha obstoji. a)

6.

Jesufovo saflushenje
Njemu daja *vupanje*,
De bo najdel odpufhenje
Grehov in svelizhanje.
Dalej more faj *sazheti*
Lubit' zhes ufe Boga;
Le po Njemu hrepeneti,
In satret' shelje sveta,

7.

Zhe pa lubifh bol ozheta,
Sina, hzher al' pa blago,
Tudi se lubesen sveta
V' ferzu vnela teb ne bo.
Sam svet Pavel ga prekolne,
Kdor ne lubi Jesufa,
Del pravizhnosti ne spolne,
Je premagan od mefa.

a) de po poti greha vezb naprej ne gre.

8.

V' peti stopnji sanizhuje
Grehe is ferzá britkost';
Le savol Boga shaluje,
Kjer je svirk use svetost'.
Sadnizh more she *skleniti*
Od pravizhnost ne odpast';
Krish sa Jesusam nositi,
Vedno v' dobrimu kaj rast'.

9.

Sdaj prevdar, kerfhanfka dufha,
Boshje gnade zhudo to;
Naredila grehov fufha
Tebi je ferzé terdó.
Gnada boshja vse premaga,
Grehov jezho rasfvetlí,
Odjenuje vsa nesnaga,
Dokler dufho posfvetí.

10.

Greshnik vedno v' grehu ostane,
Zhe ga Jesus ne sbudí;
Al' te pota so nesnane;
V' grehe sajdemo sami.
Ti moshjé bi bli ostali
Gobovi vse svoje dni;
Zhe pomozh ne bli jifkali,
Bi ne bli osdravleni.

11.

O vi s' grehi oblosheni!
K' Njem povsdignite svoj glaf;

Klizhte v' vupanju vterjeni:
Jesuf, Mojster vsmil' se nas!
Vsi pravizhni skup sposnajte
Gnade boshje sveto mozh;
Brumno se po Njem ravnajte
Dokler se vam dan napozh'. a)

12.

Vera vam je pomagala
Opravizhenje dobit';
Le bodíte, kakor skala,
In ne dajte se rasbit'.
Terdno v' svetmu boju stojte,
Vam sa vezhno krono gré;
Njega klizat' se ne bojte,
Lubi bratje in sestré!

M o l i t u.

Vezhni Bog! daj nam 's lubesni,
V' veri, v' vupanju prav rast';
De b' osdravlen' od bolesni,
Tebi pel' veselo zhaft.
Daj lubiti vse poslave
Predobrotnih Tvojih vust,
Vod' nas varno na vislave,
Grehe milostliv odpust',

a) dan vezhnaiga shivlenja.

V' XIV. Nedelo po Binfhtih.

Od zhasnih fkerbí.

1.

Ve fkerbí! le stran beshíte,
K' me takó nadleshvate;
Bolezhine odloshíte,
Me prevezh obteshate.
Moder to samó poterd':
Prav prevdar', nikar ne fkerb'!

2.

Tud' nefrezham se ne brani,
Bog previdi in prevdar';
Vidil bosh, de On te ohrani,
Le obvupaj tí nigdar.
Bog je dal od sgorej dol',
Vdaj se Njemu in Ga mol'.

3.

Bog bo teb' pogospodaril,
On je dober Ozhe nash;
In ohranil, k' te je vstvaril;
S' tim se vselej potolash'.
Le Bogá se prim' svestó,
Bod' vesel, ne fkerb' takó.

4.

Nehaj she ferzé topiti,
Bog prav dobro vid' tvoj krish,
Tí ga morefh rad nositi,
On pomaga; kaj jezhih?

On tolash' in govori:
Le sanef' se na - Me tí.

5.

Mifli v' svojemu terplenju:
Nizh, kar Bog da, ni hudó;
Krishe nofi v' tim shivlenju,
Vselej to terpel' ne bo.
Kar pa nimash, prof' Bogá;
On je Ozhe, in ti da.

6.

Glej, kakó fkerbí sa tize,
Ker na polj' ne delajo;
Sa vse lilje in zvetlize,
Zhe lih nizh ne shivajo.
Une so nafitene;
Te lepó oblezhene.

7.

Le ne fkerb', kot ajdje snajo,
Kakor, de b' Bogá ne blo;
Sej Ozheta otroz' posnajo,
Vse od tod je nam dofhlo.
Do stvarí vsih ima kluzh,
Da po temi svetlo luzh.

8.

Zhe se kaka rezh permeri,
Ne shaluj, Bog dopuští;
Stanoviten bodi v' veri
In kerfhanfki zhednosti.
On ves dober gospodar
Svojih ne posab' nigdar.

9.

Zhe tud' brumen sad ostane,
Sej ostane, kar je ref; a)
Zhe hudoben zhes - nj plane,
Sej to vidi Bog 's nebes.
Kmalo sodbo Bog sturí,
Le pozhakaj bres fkerbí.

10.

Dershi fe sveštó refnize,
Zhe fe tud' pogresne svet;
Kakor Noe v' fred krivize,
Ti ne nehaj prav shivet'.
Bog pomaga, vupaj va - nj,
Shivi v' svet' lubesni sa - nj.

11.

Le ne boj fe, dufha draga,
Sej ne mahash tje v' en dan;
Glej, tvoj Jesuf vse premaga;
Vedno le v' refniz' ostan'.
Stur' dolshnost, ne boj fe nizh,
Bog bo sa - te opafal mezh.

12.

Po Njegovih shiv' besedah,
Ak' bi teb' sa glavo fhlo;
Na - nj poglej v' vsih potrebah,
Ozhe lub' otroke slo.
Zhe fe semlja tud' odpre,
Tebe vender ne poshre.

a) brumnosti mu nobeden ne more vseti.

13.

Kadar hudiga kaj pride,
Mifli: Bog tak' hozhe jmet';
Sadnizh se na dobro side,
Vuzhi se voljnó terpet'.
Sveti naj ti vere luzh,
Bog fkerbí, in da pomozh.

14.

Teb', Gospod, zel tek shivlenja,
Vse kar ímam, isrozhim:
De takó se, v' fred svarjenja,
V' shivi veri podvuzhim.
Vari mene v' grehe past',
De bo Tvojemu jmenu zhasť.

M o l i t u.

S' vednim vsmilenjam obvari
Svojo zerku tû na svet',
S' možhno gnado gospodari,
De ne bomo v' mresho vjet'.
Kar nam shkoduje, odpod',
V' fveti raj naf verne vod'.

V' XV. Nedelo po Binshutih.

Sdihleji matere katolske zerkve zhes grešhnika.

1.

Kje bom spet dobila a)
Mojiga finú,

a) Shalovanje evangelske vdove.

Ker se bom vernila
Shalostna domu?
On je bil tak' lubi fin;
Oh ti shalosten spomin!
Kam jest revna mat'
Hozhem se podat'!
Kje si lub' otrok!

2.

Ozhe naj je lubil
'S praviga serzá;
Kmalo si ga sgubil,
Pustil je obá.
Kdo me sdaj svesélil bo?
K' mojga fina ven nesó;
V' temni globozhin'
Bode leshal' fin:
Meni je sa vmret'.

3.

Jest sim bla vesela,
K' mi je rekel mat'!
Kar sim le shelela,
Mi je sturil rad.
Svenil je, kot roshe zvet
V' filni urozhin' po let';
Oh gotov' je to
Sklenjeno takó,
De je mogel vmret'.

4.

Mati milo tozhi
Shalostne fólse;

Zhuda, de ne pozhi
Od britkost ferzé!
Kdo kol tako mozh imá?
De shivlenje mertvim da;
Slifhim, de en Sam,
Jesuf imenvan,
Sna letó flurit'.

5.

Tud' zhes naf se joka
Ena dobra mat';
Konza ni nje joka,
Naf obshalovat'.
Mat' katolshka zerku je,
Ta naf lub' otroke vse,
V' grehe smo safhli,
Al' spelani bli;
Greh je dushna smert.

6.

Pole, jest udova
Jokam v' timu stan',
Mene shalost nova
Pèzhe nozh in dan.
Moj' finovi vfi lepi
V' greha flushnost fo safhli;
V' grehe se podal',
Mene sanizhval',
Shli fo v' Babilon. a)

a) v' mesto grosovitnih hudobij.

7.

Jest sim jih lubila,
Sebe ne takó;
S' tesho jih sredila,
Sdaj jih vezh ne bo.
Jest sdihtujem le na tleh;
Bog! perpeli supet jih
K' men' na pravi dom;
Varvala jih bom
Skerbno Teb' na zhaft.

8.

Bog je dal nam gnade
In velik' dobrot,
De kristjan ne pade
Is te voske pot.
Tam otrozi stradajo,
Tukej jih pa zhakajo
Shlahtni Jesusov'
S-hraneni darov';
Kdo jih bode vshil?

9.

Torej ne zhudite
Se nad mano vi!
Shalostni bodite
S' mano snanzi vfi,
In povsdignite Svoj glaf
K' našbmu Bógu, prosim vas:
Ti jih 's greha sbud',
Gnado jim ponud',
Dokler je she zhaft.

10.

Vflifhana 's svetifha
Vupam bit' takó,
De zvetela hifha
Nam k' vefelju bo.
Supet bomo vfi vefel',
Njemu flukej hvalo pel',
Kakor angeli
In svetniki vfi
Nad fpokorniki.

11.

Bod' vefela dviza
In preluba mat'!
Jesufa defniza
K' teb' otroke vab'.
Mi otroz' se vernimo
K' tebi v' flklepu terdnimu;
Peli naf na pot:
Ktero Jefus hod',
Svefli Shenin tvoj.

M o l i t u.

Naj se ozhifhujе
Tvoja zerku sdaj,
De ne omaguje,
Jefus! mozh ji daj.
Daj ji takfhino terdnost,
V' kteri raste vfa svetost,
Daj ji dober dar,
Kot okó jo var'
In k' nebefam pel'.

V' XVI. Nedelo po Binfhtih:

Od bolesni.

1.

Jesik moj se spodtikuje,
Grosa trefe ferza glaf;
Oh moj duh vef omaguje,
Tesho dela vfaki laf: a)
Zhe premiflim vse darove,
Ktere Bog da 's vifozhin,
Ker rofi nam gnade nove
V' fredi filnih bolezhin.

2.

Prah is pot vihar pobere,
'S drevja slo perrafhen list,
Mozhne svese nosh rasdera,
In slató fe v' ognju zhist'.
Glej takó tud' naf kristjane
Zhist' bolesen in britkost,
Nam sazeli dufhne rane,
Vshivat' da mirú fladkost.

3.

Moj kristjan! le ne posabi,
Kadar ti mozhnó sbolish,
K' febi mafhnika povabi,
De se vredno spokorish.

a) Se bojim sodbe savoljo gnad, kterih prav ne obernem.

Dušhno hrano bo pokasal,
Jesufa ti bode dal;
S' svetim oljam te pomasal,
Savuplivo bošh safpal.

4.

Tud' poklizh' osdravlenika,
Vbogaj, kar ti rekel bo;
Prof' Bogá vsih pomozhnika,
On osdravi tud' teló.
Vse skerbi svetá odloshi,
V' boshjo voljo se podaj,
Bolezhine ojsri noshi
Reshejo sa sveti raj.

5.

Blagor vam; perludna drushba,
Kter' bolnike opravlate!
S' to Bogú prijetno flushbo
Vezhne fhaze spravlate.
Tud' se bodete navseli
S' tim lubesni do Bogá;
V' bolnih Jesufa sprijeli,
Kter' plazhil' obilno da.

6.

Kar ste v' Mojmu jmen' sturili
Bolnimu nar manjshimu,
To ste Meni posodili
Povrazhvavzu vashimu.
Vi ste dali premoshenje
Streho 'n postljo Meni v' last:
Nate sdaj sa to shivljenje,
Vsih sladkosti polno zhaft.

Le savupajte bolniki
V' svoj bolesni na Bogá;
K' Njemu shalofni jetniki
Povsdigujte vsi duhá:
Vflifhi Ozhe, proshnjo mojo
V' tih teshavah, k' jih terpim,
Pofhli meni gnado Tvojo,
V' bolezhinah se topim.

8.

Mozh telefa me popufha,
In mefo se bran' terpet';
Smamlena vfa moja dufha
Je sazhele smert shelet'.
V' Tvojo mozh, Gospod savupam,
V' svojo flabo mozh pa ne;
Tvoja mila roka s' kupam
Gnado v' flab' ferzé dajé.

9.

Kolkor bol terdnost telefa
Od bolesni oflabi;
Tolko bol Bogá 'n nebefa
Duh po vupanju shelí.
Sej namešt telefne hifhe,
Ktera kmal' poderta bo,
Bomo najdli tam felifhe
Bres trohlivost per Bogú.

10.

Kratka 'n lohka je teshava,
Zhe se nam tud' teshka sdi,

Gori zhaka vezhna flava,
Kjer telo se prerodí.
Sej na to, kar je na svetu
V' sveti ver' ne gledamo;
Po dobrotah per Ozhetu
Savuplivo segamo.

11.

Torej, bratje, porošimo
Suhe ferza vsaki dan;
V' shivi veri prenesimo
Bolezhine hudih ran.
Hozhmo s' Jesufam shiveti,
Priti gori v' svet' nebó:
Moremo na krishu vmreti,
Tamkej vse dopolnen' bo.

M o l i t u.

Tvoja gnada naj nas varje,
Vedno profimo, Gospod!
Kakor luzh presvetle sarje
Naj pred nam, sa nami hod',
De b' fkerbel' sa dobre dela
V' svet' ponishnost' in krotkost',
Hissha slata nas sprijela
'S te doline vsih britkost'.

V' XVII. Nedelo po Binfhtih.

Od lubesni boshje.

1.

Verni povsdignite ozhesa,
Zerku she gleda na vas;
Brumno odprite ufhesa,
Poflufhat' materni glaf.
V' veri polkashe nam boshjo lepoto,
S' vukam odjemle duhovno flepoto;
Lubiti Bogá isrozhuje
Is ferza in zeze mozhi.

2.

Silno veliko lubesen
Skasal je milofliv' Bog;
Dufham osdravil bolesen,
Poplazhal sa grefhnike dolg.
Mir in vefelje 's lubesni isvira,
Boshje samere mogozhno rasdera,
Naf k' angelov zhaft' povifhuje,
Nam kashe nebefhke rezhi.

3.

Boshja lubesen ogreje,
Semljo 's shivljenjam navdá;
Svesde na vfokim rasfhteje,
In fonze s' plemenam obda.
Ifkra je shiva in duhu perpeka,
Vlezhe 'n potegne k' nebefam zhloveka;
V' nji Kerubim, Serafim plava,
Le Satan, k' jo nima, terpi.

4.

Al' bi jesike govoril
Angelov ino ludi,
Vedil in snano v'fim sturil
Vse, kar se v' natori godi;
Ako bi 's vere sneshnike prestavlal,
Revesham shivesh, obleko perpravlal;
Je prasna posvetna veljava; a)
Lubesen tim' zeno deli.

5.

Krotka vsa in sanashliva,
Vedno le dobro sheli,
Jesna ni, ne nevoslhiva
Refnize se rasveseli.
Drugih krivize pa s' voljo prenasha,
Svedit refnizo ponishno poprasha;
Vse verje in profi, ker vupa
Prijeti dobrot od Bogá.

6.

Bog je takó ta svet lubil,
De je dal Svojga Sinú,
Kterga je nekdej oblubil
Zhloveku tak' ranenimu;
Jesuf je sklenil na krishu shivljenje,
Vernim pomaga Njegov' saflushenje;
Sdaj supet is milosti kupa
Darove in gnade nam da.

a) Vse to bres lubesni do Bogá nima ne zene, ne vrednosti.

7.

Brumni kristjani! ljubimo
Jesufa 's zelga ferzá,
Radi sapovdi deršhimo
Poterjen' od svetga Duha
V' kerstu se j' gnada po ferzu rasilila
K' dobrimu grefhnike vse prerodila;
Po veri postavo spolnimo,
Kristjani! sej to ni teshkó.

8.

Torej se varimo greha,
Smertniga sela možhi,
Boshja prijasnost preneha,
Ker grefhnik jo vreden vezh ni.
Le, ker je grefhniza možhno lubila,
Je odpušhanje vsih grehov dobila.
Svešto ga vsi tukej ljubimo,
Perpravleno tam je nebó.

9.

Staršhi! otrokam srozhujte
Vse, kar nam Bog sapové,
Vedno jim sapovedujte,
Naj brumno v' lubesni shivé;
Tudi per jedi, na potu, per delu,
Sjutrej in svézher, k' se bode vam sdelo, a)
Otrozi! Bogá mi ljubimo;
Vse mine, le Bog, ta ne bo.

a) Opominovajte otroke k' brumnim shivlenju.

M o l i t u.

Satan naf slo napeluje,
Tebe shaliti, Gospod!
Nafha terdnost omaguje,
Tí var', de naf, Tvojih, ne smot'.
Vshigaj nam serza do Tvojga veselja,
Noter sapishti vse svete povelja,
Deb' Tebe svešto se dershali,
Te v' zhistimu duhu lubil'.

V' XVIII. Nedelo po Binshtih.

Od mirú po odpushenih grehih.

1.

Gospod! daj sveti mir
Nam, ker na - Te vupamo;
Milošt zhes naf rashir',
'S serza k' Teb' sdihujemo.
Preroki so oblubili,
De Bog se rad usmili;
Rekli so meni: Pojdemo v' hisho,
V' hisho Gospoda; v' tim' veselishu
Najdem popolnoma mir.

2.

Mirú pa tí kristjan,
Po katerim hrepenish,
In zerku profi sa - nj,
Bres pokore ne dobish.

„Serzé, pregrehe niva,
Nigdar mirú ne vshiva;
V' brumnimu duhu roshze poganja, a)
Dufhi prijetnost da bres nehanja;
Pridi she k' meni svet mir.

3.

Savupaj verni fin!
Teb' fo grehi odpufhen';
„Studenzi bolezhin
Milostlivo samafhen'.
Al' Judje fo memrali,
Preklinja, tak' fo djali.
Nifo vuzhili poti te prave,
Tud' ne zhutili greha teshave,
Jesufa svete oblast'.

4.

Sdaj rezhe bolnimu:
Vstani, svojo posljo vsem'!
Per sdravju polnimu
Vedno Moj' besed' verjem'.
In mnoshze fo se sbale,
Bogú vfo hvalo dale.
Greshnik! oblezi britko shalvanje!
Blagor je timu, kdor odpufhanje
„Svojih pregreh sadobi!

5.

Zhe ref se spokorish,
„Svojih grehov zhist spovefh;

(a) Sveti mir.

Tud' gnado sadobifh
In domu potroshtan gresh.
Glej shiba, roka 'n shrela a)
Je nad taboj visela;
Tud' rasshalenje boshjiga obrasa
Tréfילו te od dushniga mrasa;
Sdaj je to sginilo stran.

6.

Bolesen dela strah,
Lift shumezhi te plashí;
'Serzé nikol per gmah', b)
Poshelenje te dushí.
Pred tabo smert britkosti,
Sa tabo pak ojsroshi; c)
Oginj s' plemenam, shtrafinge vezhne
Martrajo filno vselej nefrezhne;
Zhlovek! sdaj peklu se vbran'!

7.

Zhe Jesufova oblast
Grehe tebi odpusti;
Ti bodesh boshja last,
Vshivash supet mir vesti;
'Svet Duh te navdihuje,
K' nebesam napeluje,
'Smertniga sela groso preshenesh,
Butaro krishov serzhno sadenesh;
V' vupanju hodish naprej.

a) dokler greh delash, te vse to plashí. b) Kolikor bol poshelenju pervolish, tolko huj je. c) ktere te per sodbi zhakajo.

8.

Odjenja mozh savés,
Ktere v' grehah te dershé;
Odjenja tud' saref
Mozh duhov, k' u té preshé.
Savupanja sdravilo,
Svelizhanja plazhilo
Dufho povsdigne na perutnizah,
Kjer se v' nebeskih zhistih fladzhizah
Svoleni she veselé.

9.

Bod' torej prav vesel,
Sbrisan je pregreh spomin;
Glej supet te je vsel
Jesuf 's grosnih bolezhin.
Svoj fvet' teló ti daja,
S' refhno kervjó napaja;
Dufha Ga prejme, shiviga vshiva;
V' tebi vezherja, v' tebi prebiva.
Hvali Ga, hvali kristjan!

M o l i t u.

Prot' tebi naj ferzé
Hrepení vsm grefhnikam,
Do Sebe vse sheljé
Jesuf! Ti povsdigni nam.
Mesó se nam upera,
De gnada naf podpera.

Sveto veselje Tvoje dobrote
V' raju sladkosti dušhne toplote
Kasal bo vezhnosti dan.

V' XIX. Nedelo po Binšhtih.

Od nebeshke svatovshine.

1.

O lubi fhotóri,
Na Tvojih Gospod, selenjavah!
Přsveti zhařtitlivi dvori
Na vezhnih planjavah!
Moja duřha gor' sdihuje,
Od sheljá se povsdiguje;
Serzé in teló
K' shivim Bogú
V' svate nebeshke priti sheli.

2.

Gospod! Tí f' is milost'
Sapuřtil zhařtitlivi ředesh,
Sgublene nař is nevořhливost'
Popolnama řeshih.
Nifi revnih nař posabil,
K' shenitvanju vse povabil;
Apořtelni vři
Hlapzi so bli
Jude 'n neverne klizat pořlan'.

3.

O svete nebesa
Vse polne sladkosti in veselja!
Povsdigni ti vernim ozhefa
Samaknena shelja!
V' vezhnim miru je pozhitik,
Bres strahú dobrot ushitik;
In tam per Ozhet'
Vezhno shivet'
Jesufa gledat', duh koperni.

4.

Nash Jesuf pogerne
Poklizanim miso veselo;
Prijasno se k' svatam oberne
Sa brumnošti delo.
Tam so trume Kerubinov,
Bres shtevila Serafinov,
Duhovi svetli,
Svatje lepi
Vfak je v' lubesni boshji ushgan.

5.

Kaj moti vas svatje!
K' vezherji she nozhete priti?
Pristave, kupzhije, o bratje!
Nehajte lubiti:
Hlapze ste gerdó vmorili,
Jeso kralja rasdrashili;
Poslal bo vojskó,
Vas bo takó
Rekel pobiti, mesto poshgať.

6.

Sdaj hlapzi poslani
Gredó ven na zest is - hodifha;
Glej dobri 'n hudobni vpelani,
In polna je hifha.
Kralj med njim zhloveka vidi,
K' svatov oblazhila nima;
V' vunajne temé
S' njim sapové,
Kjer bo fhkripanje vezhno s' sobmi.

7.

Britkost je sadela
Oh Jude povablene svate;
In smert je bres milost' poshela
Te lublene brate. a)
Ker preroke so pregnali,
Jesufa pa v' smert isdali,
Bres vere shivé,
Smotene ovzé,
Ludstvam pa vera Jesufa svet'.

8.

Premislimo bratje!
Nevredni 's nevernih odbrani!
Po milost' poklizani svatje!
Smo verni kristjani.
Grehe v' folsah operimo,
Sa lubesen prav fkerbimo,

a) Judov v' Jerusalemu pomorjenih je bilo enajst sto tavshent.

Bodímo le vfi
V' veri svešči
Vezhno vezherjo hozhe nam dāt

M o l i t u.

O frezhni svetniki!
Vi svatje Gospodove hišhe!
Vi vidte per misi veliki
Prezhísto svetíšhe!
Bog! sadershke nam odsheni,
V' nafhe ferza gnado deni;
Daj vernim prostošt,
Sveto krotkošt,
Svatovšhno vezhno v' svetimu raj'.

V' XX. Nedelo po Binfhtih.

Navuk po Evangelju.

1.

Sashenímo glaf jesika
Danef, jutri, vsaki zhaf;
Oh sposnajmo, de velika
Milost boshja je do naf.
Naf ravná s' obilno frezho,
K' sebi, vzhafu pa s' nefrezho.

2.

Timu finu da bolesen,
In Ozhet' savupanje;
Tudi vero in lubesen
Skos telefno sbolshanje.
Vera fina in kraljizha,
Ker je shiva, isvelizha.

3.

Bog takó tud' s' nami dela,
Zhe smo Njega sapustil';
De b' se vera v' naf unela,
Mi se k' Njemu spreobernil'.
Dufho osdravlja tud' nefrezha,
Sguba al' flabost pezhezha.

4.

To nam David sam sprizhuje:
Dobro meni je, Gospod!
K' me nadloga ponishuje;
Varh in vuzhenik mi bod'.
Tvoja shiba naj perpele
V' zerku ludstva prav vesele.

5.

Kadar nam sbolí shivina,
Voda shito potopi:
Tozha, vojska in dragina
Nafhe grehe pokori;
Se pregreham odpovejmo,
Vsih prav zhisto se spovejmo!

6.

Svojih bratov ne dolshimo,
Bog je to poslal zhes naf,
Jese na - nje ne dershimo,
Miren naj bo nash obras.
Blagor nam, zhe naf ponisha
Bog na to al' uno visho.

7.

Tebi naj serzé ne vpade,
Zhe tud' naglo ne dobish,
Bog perpera le saklade,
De bol profish, hrepenish.
Glej, savupnost teb' darove
Dol' rosi in gnade nove.

8.

Gospodarji! gospodinje!
Dajte poslam lep isgled:
Varite skerbnó drushíne
V' flabo drushino sajít'.
Zhujte, ker je vam srozhená,
De ne bode pogubléná.

9.

Brumni! rad svestó molíte,
Sramoshlivi in krotki
H' sakramentam perstopíte,
Boshja zhaft naj v' vas gorí.
Kdor skerbí sa svoje nima
Ta je vero tud' satajil.

M o l i t u.

Vezhni Bog! o milost flashi,
Odpusljanje nam dodel',
Svojo jeso potolashi,
S' svetim miram rasvesel',
De bi zhistost sadobili,
Tebi bres strahu flushili.

V' XXI. Nedelo po Binshnih.

Od lubeseni do sovrashnikov.

1.

Kaj je teshji, kot lubiti
Svojiga sovrashnika?
Mu samere posabiti
Is lubesni do Bogá?
Zhe naturo slabo vprasham,
Te sapovdi ne posná;
Zhe sovrashnikam sanasham,
Me pa drashi smeh svetá.

2.

Kaj je slajshi, k' odpustiti
Timu, k' nas po krivim zhert'?
Ga popolnoma lubiti,
Kakor Jesus, zlo do smert',
Serd, togota in mashvanje
Je nevernimu krepost:

Milost, mir in sanafhanje
Pelje verniga k' svetost'.

3.

Kaj pomaga tebi jesa,
Ker sovrashtvo she dershish?
Veden oginj dusho pesa,
She po nozhi v' mir' ne spish.
Seb' sturish nar vezh' nefrezho,
Odpufhanja ne dobish;
Milost boshjo, vezhno frezho
Najdesh, ako odpuflish.

4.

Kar je teb' sovrasnik sturil,
Tiga v' ferz' nikar ne nos';
Jesuf je takó govoril:
She Boga sa njega prof'.
Mifli: Sej ne ve, kaj dela!
Ozhe milostliv' odpuft';
Ker slabost Ga j' prehitela,
To naj flifhi 's tvojih vust.

5.

Tud' se spomni na dolgove,
Kar Bogú si ti dolshán;
Vsaki dan perdevash nove,
Kaj bo enkrat, moj kristjan!
Ti dolgovi so pregrehe,
Tolko tavshent jih sturish;
Torej pojdesh v' vezhne kehe,
Ako bratu ne odpuflish.

6.

Majhno je dolgâ, shteenje,
Raven hlapez mal' dolshân;
Pride v' jezho in terplenje,
Poterplenja ni vezh sa - nj
Kak' bo tebe Bog pogledal,
K' terdovratnost tvojo sve?
Vse hudó fi brat' naredil,
'She pred tvoje ozhi ne sme.

7.

Kam je jesa perpelala
Kajna perviga finú?
Kakshin sad bo tebi sdala
Jesnim' in sovrashnimu?
Kakorshna bo nafha mera,
Naj bo dobro al' hudó;
Tak' vuzhi naf sveta vera,
Tudi Bog povernil bo.

8.

Zhe se bodesh pa premagal,
Lazhnimu dal pit' in jest'; a)
V' vsak' potrebi mu pomagat,
Njega bode pèkla vest.
O sherjavza filno pezhe,
Milošt pa sovrashnika;
Ta sturi, de sam pertezhe,
K' sprav' defnizo teb' podâ.

a) lazhnimu sovrashniku.

9.

Hozhefh enkrat ti v' nebefa
Priti, lubi moj kristjan:
Rad odperaj voljne v' fhesa
Tim besedam vsaki dan.
Tvoj' darovi in molitve
Svunej sprave so sa nizh;
Tvoje zhednost' prasne 'n plitve,
Sveta zene sgine prezh.

M o l i t u.

Var' Gospod', Svoje drushine
S' plajsham vedne milosti,
Zhe le Tvoja bramba mine,
Nismo od teshav prosti.
De bi v' dobrimu flushili
Tvojmu jmenu tu svesto,
De bi enkrat tam dobili
Nam namenjeno nebó.

V' XXII. Nedelo po Binshtih.

Od hinavshine; po Evangelju.

1.

Povsdigni se zhes prasen svet,
Luba dusha moja!
Po Bógu sazhi hrepenet',
On je frezha tvoja.

Na semlji so hinavzi,
Poštave prasni bravzi,
Ktere Jesuf zhert'.

2.

Hudobne ferza 'n njih sheljé
So Bogu gnufoba,
Njih vušta vedno govore
Lash in nesvestobo.
Svijazha njih jesika
Je strafhna in velika,
Sapa daja smert.

3.

Vuzhil je Jesuf boshji Sin
Svetlo pot refnize;
Svetó je mosh tolk bolezhin
Shivil v' fred krivize;
Bolnike rasvesélil,
K' je sdravje jim dodélil
Ozhe vsih firot.

4.

Je prav, so Mu hinavzi djal',
Dazjo dat' zesarju?
Tud' dazje dnar Mu pokasal
In napif na dnarju.
V' njih ferzih Jesuf bere
Nastave modro sdere,
Zhudno jim rasfod'.

5.
O blagor timu, kter ni bil
Na hinavzov potu!
Se med hudobnim ni mudil,
Vbogat' jih ni hotel!
Njih fedesh je prekleti,
Na njemu ne fedeti,
Vari se, kristjan.

6.
Pravizhen, pravjo, nam nasprot',
Sodi nafhe dela;
Sturimo, de ga bode's pot
Nafha mresha vsela.
S' svijazham ga vjemimo,
Lefá mu v' kruh denimo,
Bo's med naf pobran.

7.
Vi prasne fklepe delate,
Gadov rodovina!
Na oginj derva devate,
To bo bolezhina!
Pravizhne Bog ohrani,
Od vas odstóp' na strani,
In se smeja vam. a)

8.
Gospod! se kmalo rasjesí,
Palizo povsdigne;

a) savoljo vaše nefrezhe.

K' mashvanju vam, vi greshniki,
Vsim stvarém pomigne;
Te Svoje pak isreshe
Is vashe skrite mreshe,
In jih refhi Sam.

9.

Gospod! u sifkiah ves leshim,
Greschnik me pomaka;
Pomagaj, k' Tebi perbeshim,
Revesh na - Te zhaka.
Le k' Tebi se satezhem,
Teb' Ozhe, toshim, rezhem:
Bod' mi pomozhnik!

M o l i t u.

Bog! perbeshalfhe in pomozh!
Profhnje zerkve vflifhi;
Sazhetnik brumnost! daj nam mozh,
S' gnado naf objifhi.
Te profmo s' shivo vero,
Daj nam obilno mero,
Kar Te zerku prof'.

V' XXIII. Nedelo po Binfhtih.

Jesuf da dushi Svoj mir.

1.

Preshlahtno, sladko 'n fvet' veselje
Jesuf dushi da;
Dopolni njene filne shélje,
S' Sabo jo navda.

Ta sveta sladkost
Odshene britkost,
Mirne vetrove,
Svete godove
V' Jesufu dusha dobi.

2.

Prefrezhen vishiz savuplivi?
Jesuf gre s' taboj;
Tvoj' hzheri, roshi raszvetlivi
Da shivlenje koj,
Tud' bolno shenó
S' nadloshno kervjó,
Ker je verjela,
De bo prijela,
Mojster osdravit' hiti.

3.

Ker On u hifho vishza pride,
Godize spodi;
To deklizo sa roko prime,
'S spanja jo sbudi.
Zhe Njega shelish,
Po Njem hrepenish,
Mirno Ga jishi
V' vishiza hifhi; a)
Mnoshze shumezhe vezh ni.

4.

Bres Njega ti le v' grehe sajdesih,
In ne snash domú;

a) V' samoti, ne med svetam.

Preluba dufha! tù ne najdefh
Shlahtniga mirú: a)
O Jefuf! le hit'!
Me fkorej refhit';
'S dufhne pufhave
V' Tvoje difhave
Tvoja nevesta sheli.

5.

Od sheje 'n truda omagujem,
V' ti velik' fuhot';
Is globozhine k' Teb' sdihujem
V' shalofni famot'.
'Sovrashi me fvet,
'Skerbí me shivet';
Mir bom jifkala,
Nigdar nehala,
Hribe 'n doline pefhla.

6.

Saftonj jifhefh mirú nevesta,
Zhe obhodifh fvet;
Ni kraja, ne vafi, ne mesta
Sa ta fveti zvet.
Jest dober pafir
Dam 'Svojim prav' mir;
Pridite k' Meni
Vfi sapufheni
Tù fo ftudenzi mirú!

a) Stanovitniga mirú, nar manj ga bofh najdla v grehu.

7.

O pridi mir presvet' in slajšhi
Ko prekladki med!
Ti si zhes semlje shaze drajšhi,
O svetnikov jed!
V' sapovdih svešči
In zhište vesti,
Terdni v' ponishnost'
Sajmejo 's milost'
Brumni od tiga darú.

M o l i t u.

Gospod! odpušči sadolshenje,
Vsi Te profimo,
Daj, Svojim ludštvam sves rešhenje,
Ktere nofimo.
Kakó naf teshí,
Kar greh naloshi!
Tiga je dosti,
Daj se she sprošči,
De naf bo milost obšhla.

V³ posledno Nedelo po Binšhtih.

Od sodniga dneva.

1.

P rosim te, o zhlovek, milo,
Pušči enkrat svet na stran;

Mišli, kaj le bo godilo
Na prestrašni sodni dan.
Spomni se, kaj bo pred sodbo,
In po sodbi sbe naprej?
Svet bo shtrafan sa hudobo,
Gresnik pa na vekomej

2.

Glej, na neb' in semlji kmalo
Zhudsha o gresnik tí!
Sonze bo temno postaló,
Luna bode kakor kri.
Strašne ifkre bjo letele
Po vřim' svetu zhes in zhes;
Svesde bodo otemnele,
Padle doli od nebes.

3.

Tak' potref bo in gromenje,
De se bode trefil svet;
V' morju bo valov shumenje;
Gresnik! takrat bo trepét!
Vřa sverina bo tulila,
V' vod' na suhim tud' takó;
Ne bo jedla, ne bo pila,
Le sdihvala bo v' nebó.

4.

Oginj is nebes bo stajal
Kamne, skale in goré;
Urozhino od sebe dajal
Zhes lesove in poljé.

Mertvi! hitro vſi vſlanite,
Angel boſhji klizhe sdaj,
Mersle grobe ſapuſtite,
Pejte k' boſhji ſodb' naprej.

5.

Vſe meſó bo hitro vſlalo,
Vſi na enkrat bodo tam;
Snamnje ſe bo perkaſalo,
Svetli krish pred Kriſtuſam.
Kriſtuſov' obras bo ſtráſhni,
Grefhnik! kaj boſh tam pozhel?
Pogubleni bodo pláſhni,
Kdo jih bode v' varſtvo vſel?

6.

Vſi na enkrat bodo vpili:
Padite goré zhes naſ;
Bote nam obras ſakrili,
Ve doline! ſkrite naſ!
Glej k' framoti raſodeti
Bodo tvoji grehi tam,
K' niſi tel ſerzá odpreti
Sgrevano pred maſhnikam.

7.

Morebit' ſe grefhnik ſmejáſh!
Tebi to v' ſerzé ne gre;
Grehe po navadi delaſh,
Meniſh, Bog ſa to ne vé?
K' bo pregreha te obſula,
V' ſvoj' framoti bodeſh ſlal;
Kadar ſodba bo minula,
Bo ſgublenim Jeſuſ djal:

8.

Poberite se prekleti,
V' vezhen oginj pejte sdaj;
Tamkej morete goreti
Vselej in na vekomej.
Oh preshalostno lozhenje!
Ozhe pojde od finú;
Mosh bo shel od svoje shene,
U nebó, ali v' pekel.

9.

Tam se lozhjo od Ozheta
Otrozi, bratje in sestré;
Tud' Gospod od svojga kmeta
V' shalost al' veselje gre.
Vidli bodo pogubljeni
Jiti svolene v' nebó:
Njih pa zhaka bresn' ognjeni,
Kjer bo dufha in teló.

10.

Verna dufha spremishlujesh
Ta prestrafhni sodni dan;
Oh presodi se, al' pojdesh
Takrat tje na desno stran?
Kaj je torej teb' sturiti,
Zhe v' pregrehah she shivish?
Sdaj jih moresh sapsutiti,
De tam vezhno ne gorish.

11.

Greshnik! rezi sdaj sa mano:
Milost prosim te, Sodnik!
Sej sposnam svestó pred Tabo,
De sim velik Tvoj dolshnik.

Bog! odpusti meni grehe,
S' Tvojo gnado me obdaj;
Var' me priti v' vezhne kehe,
Pel' me varno v' sveti raj.

M o l i t u.

Nafhe ferza vse sašpane
S' gnado sbüdi, vezhni Bog!
De sapovdam Tvojim vdane
Donesejo sveti sad.
De v' lubesni bol gorezhi
Od obilnih tih dobrot,
Bi dosegli v' vezhni frezhi
,Sveti raj, per Teb' Gospod!

Od S. Nedele.

1. **P**ovsdigni glas zhešhenja,
Zhlovek, na višhave!
Povabi krog stvarjenja,
De 's hvaleshnoš' prave
Boga zhaštala bode stvar
Sa sledni milošlivi dar;
,Spodobi se sa kralja
Vedna zhašt in hvala.
2. Al' semlje gospodarju
Je potrebno vedno,
De blisha se k' altarju
Ga zhaštiti vredno.
V' nedelo morešh pa kristjan,
Sakaj ta je prav sveti dan,
,Sosebno Ga moliti,
Sa dari hvaliti.

3. Per luzhi tiga dneva
Je nebó postalo;
Zhiš' angel she prepeva
„Stvarniku vso hvalo.
„Svetloba bodi! bodi dan!
Pobegni nozh in tema stran!
In luzh je safvetila,
Vse rasveselila.
4. „Skos Jesufa refhenje
Supet smo dobili
Na krishu svet' shivljenje,
Kterga smo sgubili.
Ta dan je On premagal smert
Je vstal is groba tam na vert';
Ozhake je ispelal,
Vernikam k' veselju.
5. Ta dan so jogri bili
V' duhu prerojeni;
„Svetga Duhá dobili,
V' Njemu rasvetléni.
Nameš' fabote so svolil',
Nedelo v' svet' spomin terdil'
„Stvarjenju, odrefhenju
Ino posvezhenju.
6. V' nedelo sgodej vstani,
Jesufu se srozhi;
Ker On te tud' ohrani
Milostliv' po nozhi.
Ga moli 's zeliga ferzá
Povsot, u zerkvi in domá;
Svestó tí v' boshji hišhi
„Sveto masbo flishi.

7. Duhovno opravilo
Serza povsdiguje;
Svet' Jesufov' jedilo
Verne posvezhuje.
V' refnizi k' Njemu se osri,
Boshji besed' serzé odpri;
Sgovarjanje nemarno
Dufhi je nevarno.
8. H' kerfhanfklimu navuku,
K' litanijam hodi;
Dershíno poshli k' vuku,
In otroke vodi.
Svezhér raslagaj in sprafshuj,
K' lubesni boshji napeluj.
Nedele lepo zvetje
Naj bo sveto petje.
9. Vse, kar se ne spodobi,
Nimash tí sturiti;
Nasproti je podobi
Boshji v' teb' zhasliti.
Kupzhija, jigra, del' in smeh,
Pijanost, boj in kar je greh,
Ognufi le nedelo
Brumnim tak' veselo.
10. Ta dan telo pozhiva,
Dufha zhes-nj zhuje;
Od madeshov se vmiva,
K' Bogu povsdiguje.
Tak' sbéshi stran fladnost mesá,
In vse, kar obteshí duhá;
Nezhista vudov svesa
V' peklu vezhno pesa.

11. Odverni, Bog, shkodlivo,
 Zeli dan naf vari;
 Serzé teb' dopadlivo
 Profmo, nam ustvari,
 De bomo peli vsi v' en glaf:
 Bod zhefhen vezhni Bog od naf!
 V' nebesih prav veselo
 Vezhno daj nedelo.

K a s a v i z.

- I. *V' pèrvo nedelo v' Adventu.* Od Jesufoviga
 perviga in drujiga prihoda na svet . . . 3
- II. *V' drugo nedelo v' Adventu.* Perprava na
 Njegov prihod je pokora 7
- III. *V' tretjo nedelo v' Adventu.* S. Janes in
 osnanovavzi besede boshje 10
- IV. *V' zheterto nedelo v' Adventu.* Sdihvanje
 po prihodu Jesufa Kristufa 13
- V. *V' nedelo pred novimi letam.* Veselje vernih
 nad prihodam Jesufa Kristufa. 16
- VI. *V' nedelo po novimu letu.* Joshef s' Marijo
 beski pred Herodesham; kristjan pred gresli-
 no perloshnostjo 18
- VII. *V' pèrvo nedelo po Ss. treh kraljih.* Du-
 sha shelno jishe Jesufa v' dolini solj. 22
- VIII. *V' drugo nedelo po Ss. treh kraljih.* Na-
 vuk od f. Sakona 25
- IX. *V' tretjo nedelo po Ss. treh kraljih.* Od shive vere 29
- X. *V' zheterto nedelo po Ss. treh kraljih.* Od
 terdniga savupanja soper maloserzhnost 31
- XI. *V' peto nedelo po Ss. treh kraljih.* Sakaj
 so hudobni na svetu? 34
- XII. *V' shesto nedelo po Ss. treh kraljih.* Zhud-
 no Bog varje katolsko zerku. 37
- XIII. *V' nedelo Septuagesima.* Od poklzanja
 in svolenja vernih 41
- XIV. *V' nedelo Sexagesima.* Od boshje besede. 44

XV. <i>V' nedelo Quinquagesima ali pustno nedelo.</i> Od dušne slepote grešnika	49
XVI. <i>V' prvo nedelo v' postu.</i> Od premagvanja skušnjav	52
XVII. <i>V' drugo nedelo v' postu.</i> Jesufovo spremenjenje na gori naš spomni na veselje v' nebesih	56
XVIII. <i>V' tretjo nedelo v' postu.</i> Shaloštni stan kristjana, kter se v' stare grehe poverne	59
XIX. <i>V' zheterto nedelo v' postu.</i> Spremišhlovanje bosljih dobrot.	63
XX. <i>V' tiho nedelo.</i> Od terdovratnosti nespokorjeniga grešnika	66
XXI. <i>V' zvetno nedelo.</i> Gloria, laus & honor; pred zerkvenim vratmi	70
XXII. <i>V' zvetno nedelo.</i> Kaj shegen lesá poméni.	71
XXIII. <i>V' velko nedelo.</i> Od Kristusoviga od smertí vstajenja	74
XXIV. <i>V' belo nedelo.</i> Shege in oblube s. kersta	77
XXV. <i>V' drugo nedelo po Velikinozhi.</i> Jesus naš dober pastir	81
XXVI. <i>V' tretjo nedelo po Velikinozhi.</i> Opominvanje k' poterpeshlivoſti v' vupanju vezhniga veselja	84
XXVII. <i>V' zheterto nedelo po Velikinozhi.</i> Po Evangelju	87
XXVIII. <i>V' peto nedelo po Velikinozhi.</i> Od savuplive prošnje	90
XXIX. <i>V' sheſto nedelo po Velikinozhi.</i> Perpravlanje sa s. Duha	93
XXX. <i>V' Binſhtno nedelo.</i> Sveta pergodba danashniga dneva	96
XXXI. <i>V' prvo nedelo po Binſhtih.</i> Super grehe jesika	98
XXXII. <i>V' drugo nedelo po Binſhtih.</i> Od sladkoſti svete vezherje, ali od s. Obhajila.	101
XXXIII. <i>V' tretjo nedelo po Binſhtih.</i> Pastir Jesus jishe sgubleno ovzo — grešnika	104
XXXIV. <i>V' zheterto nedelo po Binſhtih.</i> Od ponishnoſti	107
XXXV. <i>V' peto nedelo po Binſhtih.</i> Navuk od jese	110
XXXVI. <i>V' sheſto nedelo po Binſhtih.</i> Po Evangelju — zerkvene shege	114
XXXVII. <i>V' sedmo nedelo po Binſhtih.</i> Od kerſhanske modroſti	117

XXXVIII.	<i>V' osmo nedelo po Binshtih.</i>	Vterdite si s' dobrimi deli svoje svelizhanje	120
XXXIX.	<i>V' deveto nedelo po Binshtih.</i>	Jesuf jokka zhes Jerusalem ino zhes nal gresfnike.	124
XL.	<i>V' deseto nedelo po Binshtih.</i>	Od prevsetnosti	127
XLI.	<i>V' enajsto nedelo po Binshtih.</i>	Gresfnik je gluh in mutaft na dushi	130
XLII.	<i>V' dvanajsto nedelo po Binshtih.</i>	Od lubesni do blishniga	132
XLIII.	<i>V' trinajsto nedelo po Binshtih.</i>	Od opravizhenja gresfnikov	136
XLIV.	<i>V' shternajsto nedelo po Binshtih.</i>	Od zhasnih skerbi	141
XLV.	<i>V' petnajsto nedelo po Binshtih.</i>	Sdihleji matere katolske zerkve zhes gresfnike.	144
XLVI.	<i>V' shestnajsto nedelo po Binshtih.</i>	Od bolesni	149
XLVII.	<i>V' sedemnajsto nedelo po Binshtih.</i>	Od lubesni boshje	153
XLVIII.	<i>V' ofemnajsto nedelo po Binshtih.</i>	Od mirú po odpushenih grehah	156
XLIX.	<i>V' devetnajsto nedelo po Binshtih.</i>	Od nebelhke svatovshine	160
L.	<i>V' dvajseto nedelo po Binshtih.</i>	Navuk po Evangelju	163
LI.	<i>V' eno in dvajseto nedelo po Binshtih.</i>	Od lubesni do sovrashnikov	166
LII.	<i>V' dva in dvajseto nedelo po Binshtih.</i>	Od hinavshine po Evangelju	169
LIII.	<i>V' tri in dvajseto nedelo po Binshtih.</i>	Jesuf da dushi svoj mir	172
LIV.	<i>V' posledno nedelo po Binshtih.</i>	Od sodniga dneva	175
LV.	Od s. Nedele		179

P o m o t e

St. 45.	sht. 6.	v. 6.	beri hvaleshne.
58.	10.	2.	- sedesham stale.
72.	6.	4.	- Hisho
103.	2.	2	mutaft.

SLOVANSKA KNJIŽNICA LJUBLJANA

K

RA B 110

264-067

9741266

COBISS